

ความมุ่งหวังในการศึกษา

ท่อไปนี้จะได้พิจารณาด้วยความมุ่งหวังทางการศึกษาสำหรับบุตรชายและบุตรหญิงโดยเปรียบเทียบกันระหว่างกลุ่มพุทธและกลุ่มคาหอดิก จะเริ่มพิจารณาในกลุ่มพหุกอน ตามตารางที่ 4 ในช่องบุตรชายจะเห็นได้ว่ากลุ่มพุทธส่วนใหญ่ระบุเอาไว้ด้วยเจตนาของการให้บุตรชายของตนได้เรียนหนังสือสูงสุดจนถึงชั้นไหน ระดับไหน สำหรับผู้ที่ยังไม่ระบุระดับความมุ่งหวังนี้ด้วย คืออยู่ที่ตอบว่า ให้เรียนสูงขึ้นไปเรื่อยๆ และแล้วแต่เด็ก และหรือทุน จะมีอยู่ประมาณ ก้อน 2 ใน 5 ในกลุ่มที่ระบุความมุ่งหวังที่แน่นอนเท่านั้น ผู้ให้สัมภาษณ์กลุ่มพุทธส่วนมากคือเกื้อบคริสต์นั่นของผู้ที่ระบุความหวังแนนอนของตนทางการให้บุตรชายมีการศึกษาอย่างน้อยที่สุดถึงชั้นม.ศ. 3 โดยพิจารณาอัตราส่วนของผู้ที่ต้องการให้รับการศึกษา ตั้งแต่ระดับนี้ขึ้นไปจนถึงระดับมหาวิทยาลัย และเปรียบเทียบกับผู้ที่ต้องการให้บุตรชายได้รับการศึกษาเพียงแค่ ป.4-ป.7 ระดับการศึกษาที่ได้รับความนิยมมากที่สุดสำหรับบุตรชายกลุ่มพุทธคือ การศึกษาสูงสุดจนถึงชั้นมหาวิทยาลัย

สำหรับบุตรหญิงกลุ่มพุทธเมื่อเปรียบเทียบผู้ให้สัมภาษณ์กลุ่มนี้ความมุ่งหวังคงแทร็คกับม.ศ. 3 ชั้นไปจนถึงระดับมหาวิทยาลัย ปรากฏว่ามีมากเป็น 2 เท่าของผู้ให้บุตรหญิงได้รับการศึกษาเพียงภาคบังคับ ป.4-ป.7 แตกต่างพิจารณาเปรียบเทียบเป็นระดับ จะพบว่า กลุ่มพุทธนิยมที่จะให้บุตรหญิงเรียนหนังสือเพียงแค่ภาคบังคับ ป.4-ป.7 มากกว่าระดับอื่นๆ ทั้งหมด

สรุปได้ว่า ทั้งบุตรชายและบุตรหญิงในกลุ่มพุทธประมาณร้อยละ 40 จะได้รับการสนับสนุนให้ได้รับการศึกษาอย่างน้อยที่สุดถึงชั้นม.ศ. 3 แสดงให้เห็นว่าในกลุ่มพุทธในชุมชนแห่งนี้ บุตรทั้งหญิงและชายจะได้รับการสนับสนุนให้ได้รับการศึกษาสูงกว่าที่ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่ได้รับ นอกจากนี้พิจารณาด้วยความนิยมมากที่สุดเป็นระดับฯ ไป แล้วพบว่า กลุ่มพุทธนิยมที่จะให้บุตรชายได้รับการศึกษาถึงชั้นมหาวิทยาลัยมากกว่าระดับอื่น สำหรับบุตรหญิงนั้นกลุ่มพุทธนิยมที่จะให้ได้รับการศึกษาเพียงภาคบังคับ ป.4-ป.7 มากกว่าระดับอื่นๆ การศึกษาหลายระดับเป็นที่นิยมสำหรับบุตรชายมากกว่าบุตรหญิง ได้แก่ระดับมหาวิทยาลัย อาชีวศึกษา ม.ศ. 5 และม.ศ. 3 สำหรับระดับการศึกษาที่กลุ่มพุทธต้องการให้บุตรหญิงศึกษามากกว่าบุตรชาย คือ

ตารางที่ 4 การกระจายอัตราส่วนรอยของผู้ให้สมภาษณ์จำนวนระดับความมุ่งหวังในค่าน
การศึกษา และเพศของนักเรียนเบื้องต้นระหว่างกลุ่มค่าสูง

ระดับการศึกษา	กลุ่มพุทธ			กลุ่มคาหอลิก		
	บุตรชาย	บุตรหญิง	รวม	บุตรชาย	บุตรหญิง	รวม
มหาวิทยาลัย	17.4	12.2	15.0	16.2	10.9	13.5
อาชีวศึกษา	7.3	3.2	5.4	5.8	1.1	3.5
ปีกัดครู	5.6	14.7	9.9	1.7	9.8	5.8
พยาบาล	-	2.6	1.2	-	0.6	0.3
ม.ศ.5	7.3	3.2	5.4	1.7	1.7	1.7
ม.ศ.3	8.4	5.1	6.9	5.2	10.9	8.4
ให้เรียนสูงขึ้นไป เรื่อยๆ	27.5	23.1	25.4	37.0	23.0	30.0
แคลแตเด็กและ ชื่อพุทธ	9.6	9.6	9.6	18.5	21.8	20.2
ป.4-ป.7	11.8	20.5	15.9	6.9	16.1	11.5
นักเรียน-ชี	-	-	-	2.3	0.6	1.4
ไม่ทราบ-ไม่ตอบ	5.1	5.7	5.4	4.1	3.5	3.8
รวม	100	100	100	100	100	100
จำนวน	178	156	334	173	174	347

ระดับปีต่อต่อๆ และเพียงแต่ภาคบังคับ ป.4-ป.7 กล่าวอีกนัยหนึ่งได้ว่าก่อนพุทธเห็นว่าการศึกษาถึงระดับปีต่อต่อๆ และเพียงแค่ภาคบังคับ ป.4-ป.7 นั้นเหมาะสมสำหรับบุตรหลานมากกว่าบุตรชาย

เมื่อพิจารณาความมุ่งหวังทางการศึกษาสำหรับบุตรชายก่อนมาหอลิกจะเห็นว่าญี่ปุ่นให้สัมภានย์ส่วนใหญ่ของการเรียนห้องเรียนไม่มีความมุ่งหวังที่แนนอนว่าจะให้บุตรชายเรียนถึงระดับไหนสำหรับญี่ปุ่นความมุ่งหวังที่แนนอนแล้ว นิยมที่จะให้บุตรชายได้รับการศึกษาถึงระดับมหาวิทยาลัยมากที่สุด ทางการแบ่งระดับความมุ่งหวังทางการศึกษาออกเป็น 2 ระดับ คือระดับ ป.4-ป.7 กับระดับ ม.ศ. 3 ขึ้นไป จะเห็นได้ว่า ก่อนมาหอลิกนิยมที่จะให้บุตรชายมีการศึกษาอย่างน้อย ม.ศ. 3 ขึ้นไปมากกว่าที่จะในเรียนเพียงแค่ภาคบังคับ ป.4-ป.7

สำหรับบุตรหญิง ญี่ปุ่นสัมภានย์ก่อนมาหอลิกไม่อนุญาตคือประمامเกือบครึ่งหนึ่งยังไม่มีความมุ่งหวังที่แนนอนว่าจะให้บุตรหญิงของตนเรียนถึงชั้นไหน แต่สำหรับก่อนที่จะมีบุตรความมุ่งหวังที่แนนอนแล้ว ญี่ปุ่นนิยมที่จะให้บุตรหญิงได้รับการศึกษาอย่างน้อย ม.ศ. 3 ขึ้นไป พบว่ามีมากกว่าญี่ปุ่นท่องการให้บุตรหญิงได้รับการศึกษาเพียงแค่ ม.4-ป.7 แต่เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบระดับความมุ่งหวังเป็นระดับ ๆ จะเห็นว่า การศึกษาเพียงแค่ภาคบังคับ ป.4-ป.7 เป็นระดับที่ก่อนมาหอลิกห้องการให้บุตรหญิงเรียนเพียงแค่ระดับนี้มากที่สุด

สรุปได้ว่าก่อนมาหอลิกก่อนที่จะมีบุตรชายและบุตรหญิงท่องการศึกษาในระดับตั้งแต่ ม.ศ. 3 ขึ้นไปจนถึงชั้นมหาวิทยาลัยมากกว่าที่จะในเรียนเพียงแค่ภาคบังคับ ป.4-ป.7 แต่เมื่อพิจารณาจะเป็นระดับการศึกษาที่ได้รับความนิยมมากที่สุดเป็นระดับ ๆ ไป พบว่า บุตรชายได้รับความนิยมที่จะให้ได้รับการศึกษาสูงสุดถึงชั้นมหาวิทยาลัยมากกว่าบุตรหญิง บุตรหญิงนั้น ก่อนมาหอลิกห้องการที่จะในเรียนเพียงภาคบังคับ ป.4-ป.7 มากกว่าระดับอื่น นอกจากนั้นก่อนมาหอลิกยังเห็นว่า การศึกษาระดับปีต่อต่อๆ เหมาะสมสำหรับบุตรหลานมากกว่าบุตรชาย ส่วนการศึกษาวิชาสามัญนั้น เหมาะสมสำหรับบุตรชายมากกว่าบุตรหญิง

เมื่อเปรียบเทียบกันระหว่างก่อนมาหอลิกจะเห็นได้ว่าทั้ง 2 ก่อนมาหอลิกมีความมุ่งหวังทางการศึกษาสำหรับบุตรไม่แตกต่างกันเลย คือนิยมที่จะให้บุตรได้รับการศึกษาอย่างน้อย

ม.ศ. ๓ ขึ้นไป จนกระทั่งถึงมหาวิทยาลัยมากกว่าที่จะให้เรียนจบเพียงแค่ ป.๔-ป.๗ แต่เมื่อพิจารณาเป็นระดับ ๆ แล้วพบว่า บุตรชายของทั้ง ๒ กลุ่มจะได้รับการสนับสนุนให้ก้าวสู่ระดับมหาวิทยาลัยมากกว่าระดับอื่น ส่วนบุตรหญิงจะยังคงให้ศึกษาเพียงแค่ภาคบังคับ ป.๔-ป.๗ มากกว่าระดับอื่น ๆ

จากลักษณะคุณลักษณะเด่นให้เห็นว่า ทั้งกลุ่มพุทธและคาหอลิกยังคงมองเห็นความสำคัญของบุตรชายมากกว่าบุตรหญิง อาจเป็นเพราะเห็นว่า เพศชายจะต้องไปเป็นผู้นำครอบครัว จึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีการศึกษามากกว่าบุตรหญิงซึ่งต้องไปก็จะต้องมีครอบครัวและหญิงในชนบทมักจะใช้ชีวิตส่วนใหญ่อยู่กับบ้านจัง ไม่จำเป็นต้องมีการศึกษามากนัก อย่างไรก็ตาม ขอ มูลไกด์ส่องให้เห็นว่า จึงแม่ทั้ง ๒ กลุ่มจะให้ความสำคัญแก่บุตรชายมากกว่าบุตรหญิง แต่ความคิดเห็นนี้กำลังเปลี่ยนไป จากการที่ความนิยมที่จะให้บุตรหญิงเรียนสูงขึ้นถึง ม.ศ. ๓ และระดับอื่น ๆ ที่สูงขึ้นไปจนกระทั่งถึงมหาวิทยาลัย เมื่อร่วมกันแล้ว มีมากกว่าผู้ที่ต้องการให้บุตรหญิงหยุดเรียนเพียงแค่ภาคบังคับ ป.๔-ป.๗ แสดงให้เห็นว่า ทั้งกลุ่มพุทธและคาหอลิกกำลังมีความตื่นตัวในการศึกษา

เมื่อพิจารณาถึงเหตุผลของสาเหตุที่มีความมุ่งหวังในการศึกษาในระดับกลาง ๆ สำหรับบุตรชาย ในตารางที่ ๕ จะเห็นได้ว่า ในกลุ่มพุทธมีความต้องการที่จะให้บุตรชายได้รับการศึกษาถึงแต่ระดับ ม.ศ. ๓ ขึ้นไปจนถึงกลุ่มที่ต้องการให้บุตรชายได้รับการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย มีเหตุผลที่เหมือน ๆ กันแน佑ทุกกลุ่ม ได้แก่ ความต้องการที่จะให้บุตรชายของตน ไม่มีความรู้ความสามารถไปทำงานทำมีรายได้ดีเดียงด้วย ให้เป็นสำคัญ เหตุผลดังกล่าวนี้เป็นเหตุผลที่มุ่งเน้นอุทธรณ์มาที่สุดยกเว้นกลุ่มนี้ที่มีความต้องการที่จะให้บุตรชายเรียนถึงขั้นปีกหัดครูที่ให้เหตุผลว่า เป็นการศึกษาที่ใช้หนังและเวลาในการเรียนน้อยเป็นเหตุผลสำคัญ

นอกจากนี้กลุ่มนี้ยังมีความต้องการที่จะให้บุตรชายศึกษาถึงขั้นมหาวิทยาลัย ขั้นอาชีวศึกษา และขั้นปีกหัดครู ยังมีเหตุผลเพิ่มเติมเช่น ไม่สำคัญเท่ากับเหตุผลแรกได้แก่ เห็นว่าบุตรชายมีความประสงค์ที่จะศึกษาถึงระดับนั้น ๆ และเหตุผลที่ว่าการศึกษาในระดับนั้นจะทำให้มีความก้าวหน้าในในการทำงานและมีอนาคตดี อย่างไรก็ตามเหตุผลหลังทั้ง ๒ นี้ไม่มีความสำคัญเท่ากับเหตุผลที่ว่า การศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย อาชีวศึกษา ปีกหัดครู รวมไปถึงระดับ ม.ศ. ๕ ม.ศ. ๓

ตารางที่ 5 การกระจายอัตราส่วนร้อยของผู้ให้สัมภาษณ์จำแนกตามความมุ่งหวังในการศึกษาสำหรับบุตรชายและเหตุผล
เปรียบเทียบระหว่างกลุ่มพุทธกับคาหอลิก

เหตุผล	ความมุ่งหวังในการศึกษา									
	มหาวิทยาลัย		อาชีวศึกษา		ฝึกหัดครู		ม.ศ.5		ม.ศ.3	
	พุทธ	คาหอลิก	พุทธ	คาหอลิก	พุทธ	คาหอลิก	พุทธ	คาหอลิก	พุทธ	คาหอลิก
มีความรุ่งแรงท่านทำเลี้ยงตัวได้	38.7	39.3	46.2	70.0	20.0	100	61.5	66.7	53.3	20.0
ใช้หนทางเดียวในการเรียนนอย	-	-	7.7	-						
มีความก้าวหน้าอนาคต	25.8	39.3	15.4	-	20.0		23.1		6.7	
ไม่ต้องทำอาชีพเกษตรเพื่อมาดูแลครอบครัว	3.2	-	7.7	-			15.4		6.7	
ไม่แน่ใจว่าเด็กจะเรียนไหวและ/or พุ่นไม่พอ	-	-							26.7	20.0
ไม่จำเป็นมากนัก เรียนไปไม่มีประโยชน์	-	-					33.3		10.0	
เป็นความต้องการของเด็ก	25.8	10.7	23.1	20.0	20.0					
เชิดชูมาตรฐานศึกษา	3.2	3.6							6.7	
เป็นพันธุ์ฐานศึกษาเรียนสูงขึ้นไป	-	-							30.0	
ในทราบ-ไม่ตอบ	3.2	7.1		10.0	10.0				20.0	
รวม	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100
จำนวน	31	28	13	10	10	3*	13	13	15	10

* จำนวนไม่ถึง 10 ราย

ตารางที่ 5(ต่อ) การกระจายอัตราส่วนของผู้ให้สัมภาษณ์จำแนกตามความมุ่งหวังในการศึกษาสำหรับบุตรชายและเหตุผล
เบื้องต้นเทียบระหว่างกลุ่มพื้นฐาน กับ ภาคอุดิค

เหตุผล	ความมุ่งหวังในการศึกษา									
	ในเรียนสูงขึ้น ไปเรียนฯ		แล้วแต่เด็ก และ/or พื้นที่		ป.4-ป.7		นักบวช-ชี		ไม่ทราบ ไม่ตอบ	
	พื้นที่	ภาคอุดิค	พื้นที่	ภาคอุดิค	พื้นที่	ภาคอุดิค	พื้นที่	ภาคอุดิค	พื้นที่	ภาคอุดิค
มีความรู้ทางานทำเลี้ยงตัวใหญ่	57.1	51.6	35.3	28.1						
ใช้พื้นและเวลาในการเรียนน้อย										
มีความก้าวหน้าอนาคตดี	26.5	26.6	5.9	9.4						
ไม่ต้องทำอาชีพเกณฑ์ เพราะมีพื้นที่			5.9							
ไม่แนใจว่าเด็กจะเรียนไหว และ/or พื้นที่ไม่พอ		4.7	17.6	31.3	81.0	75.0				
ไม่จำเป็นมากนัก เรียนไปไม่มีประโยชน์			11.8	3.1	9.5	16.7				
เป็นความต้องการของเด็ก	8.2	6.3	5.9	3.1		8.3		50.0		
เชื่อทุนทรัพย์ทางศศภ. กด		1.6						50.0		
เป็นพื้นฐานสำหรับเรียนสูงขึ้นไป										
ไม่ทราบ/ไม่ตอบ	6.2	9.4	17.6	25.0	9.5				100	100
รวม	100	100	100	100	100	100		100	100	100
จำนวน	49	64	17	32	21	12		4*	9*	7*

* จำนวนไม่ถึง 10 ราย

จะสามารถทำให้บุตรชายไม่มีความรู้ออกไปทำงานทำเลี้ยงตัวเองได้

สำหรับกลุ่มพุทธท้องการที่จะให้บุตรชายเรียนหนังสือเพียงภาคบังคับ ป.4-ป.7 ส่วนใหญ่ไม่แน่ใจว่าบุตรชายจะมีความสามารถเรียนในสูงกว่าระดับนี้ได้ นอกจากนี้อาจมีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องการเงินเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย ส่วนใหญ่ให้เรียนเพียงแค่ภาคบังคับ เพราะเห็นว่าไม่มีความจำเป็นที่บุตรชายทองเรียนให้สูงกว่าเดิมอยู่เพียงเล็กน้อย

สรุปให้ความกลุ่มพุทธท้องการให้บุตรชายเรียนหนังสือเพียงแค่ภาคบังคับ ป.4-ป.7 เพราะไม่แน่ใจในศักยภาพของบุตรและอาจมีปัญหาเรื่องหุน สำหรับผู้ที่มีความมุ่งหวังในระดับอื่น ๆ ได้แก่ ระดับ ม.ศ. 3 ม.ศ. 5 ปีก็ตั้งครรภ์ อารசีวศึกษา จนถึงชั้นมหาวิทยาลัย มีเหตุผลที่ต้องการศึกษาสุดแท้จริงแต่ทางกันเลย คือ เห็นว่าบุตรชายจะไม่มีความรู้ไปทำงานทำมีเงินเลี้ยงตัวได้

เมื่อพิจารณาดูเหตุผลของกลุ่มค่าหอพัก สำหรับความมุ่งหวังทางการศึกษาสำหรับบุตรชายในแต่ละระดับจะเห็นได้ว่าในกลุ่มนี้มีความต้องการที่จะให้บุตรชายได้รับการศึกษาถึงระดับม.ศ. 5 ปีก็ตั้งครรภ์ อารசีวศึกษา และมหาวิทยาลัย จะยึดถือเหตุผลที่จัดเป็นเหตุผลที่สำคัญที่สุดในแต่ละทางกันเลย คือเพื่อที่จะให้บุตรชายได้เป็นคนมีความรู้ สามารถไปทำงานทำเลี้ยงตัวได้ สำหรับผู้ที่มีความรุ่มเรืองจะให้บุตรชายได้รับการศึกษาถึงชั้นมหาวิทยาลัยนั้นยังมีเหตุผลอีกอันหนึ่งที่มีความสำคัญเท่าเทียมกับเหตุผลแรกคือ ความก้าวหน้าในการทำงานและความมีอนาคตดี ซึ่งเหตุผลนี้เป็นเหตุผลเดียวกับกลุ่มค่าหอพักมองเห็นว่าการศึกษาถึงชั้นมหาวิทยาลัยแทนนั้นจะสนับสนุนความต้องการดังกล่าวได้

เหตุผลอันที่มีความสำคัญไม่นานนัก สำหรับกลุ่มที่ห้องการให้บุตรชายได้เรียนถึงชั้นมหาวิทยาลัยและชั้นอนาคีวศึกษาคือเห็นว่าเป็นความต้องการของตัวเด็กเอง สำหรับกลุ่มที่ห้องการให้บุตรชายเรียนเพียงแค่ภาคบังคับ ป.4-ป.7 ส่วนใหญ่เป็นเพราะไม่แน่ใจว่าบุตรจะมีศักยภาพที่จะเรียนสูงกว่านี้ได้และ/หรืออาจมีปัญหาทางเศรษฐกิจเกี่ยวข้องด้วย สำหรับกลุ่มนี้นิยมให้บุตรชายศึกษาวิชา农工 บางส่วนมีเหตุผลอยู่ 2 ประการที่มีความสำคัญเท่ากัน คือ เพื่อเชิดหน้าทูนความต้องการศักยภาพและเป็นความต้องการของเด็กเอง สำหรับกลุ่มค่าหอพักนี้เห็นว่าการศึกษาที่จะเชิดหน้าทูนความต้องการศักยภาพได้มีอยู่ 2 ระดับแทนนั้น คือการได้ศึกษาสูงถึง

ขั้นมหาวิทยาลัยและการเป็นนักวิชา

สรุปได้ว่า เหตุผลจัดตัวสาขาวิชานี้ที่สุดของความมุ่งหวังทางการศึกษาในระดับกลาง ๆ นั้นคงแต่ระดับ ม.ศ. 5 ฝึกหัดครู อาชีวศึกษา จนถึงมหาวิทยาลัย ไม่แตกต่างกันเลย คือ เพื่อให้มีความรู้ไปทำงานทำเลี้ยงตัวเองได้ สำหรับการศึกษาขั้นมหาวิทยาลัยนั้นยังจะทำให้บุตรชายมีความก้าวหน้าในอาชีพและมีอนาคตที่อุ่นคง ซึ่งการศึกษาในระดับอื่นไม่สามารถสนองให้ได้ ผู้ที่ต้องการให้บุตรชายเรียนเพียงแค่ภาคบังคับ ป.4-ป.7 ส่วนใหญ่เห็นว่าบุตรชายมีสติปัญญาไม่ดีนัก เกรงว่าจะเรียนให้สูงขึ้นไปไม่ไหว และอาจมีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องทุนควาย

กล่าวโดยสรุป เมื่อเปรียบเทียบกันระหว่างกลุ่มพุทธกับคหอลิกแล้วจะเห็นได้ว่า โดยทั่วไปแล้ว เหตุผลของความมุ่งหวังทางการศึกษาในระดับกลาง ๆ ของทั้ง 2 กลุ่มแห่งจะไม่แตกต่างกันเลย นอกจากในส่วนปลีกบอยแทนนั้น ทั้ง 2 กลุ่มมีความเห็นพ้องต้องกันว่า การศึกษาในระดับชั้นม.ศ. 5 ฝึกหัดครู อาชีวศึกษา และมหาวิทยาลัย จะรายให้บุตรชายของตนได้มีความรู้ออกไปประกอบอาชีพเลี้ยงตัวเองได้ สำหรับกลุ่มคหอลิกมีความเห็นเพิ่มขึ้นอีกว่า ถ้าจะประกอบอาชีพในกิจกรรมน้ำและมีอนาคตที่แล้วจะต้องศึกษาให้สูงขึ้นมา วิทยาเขตแทนนั้น สำหรับกลุ่มพุทธนั้น จำกัดตอบที่ให้แสดงให้เห็นว่าความก้าวหน้าอนาคตคือไม่จำกัดอยู่เพียงชั้นมหาวิทยาลัย เพราะยังมีปูน้ำ แม้กระทั่งศึกษาเพียงชั้น ม.ศ. 3 ก็อาจก้าวหน้าได้ แต่อย่างไรก็ตาม ก็มีปูน้ำในมากนัก แต่จะมีมากที่สุดในกลุ่มที่มองการให้บุตรศึกษาถึงชั้นมหาวิทยาลัย ส่วนที่ห้องการให้บุตรชายเรียนเพียงแค่ภาคบังคับ ป.4-ป.7 ที่มีความเห็นไม่แตกต่างกันระหว่าง 2 กลุ่มคือไม่แน่ใจว่าบุตรชายจะเรียนไปไหน และอาจจะมีปัญหาเกี่ยวกับด้านเศรษฐกิจรวมถึง

การที่ผู้ให้สมภาระทั้ง 2 กลุ่มมีความเห็นว่าการศึกษาเกือบทั้งหมดสามารถสนองความต้องการทางอาชีพได้ เมื่อนั้น ก็คือว่าไม่มีความรู้ทางงานทำเลี้ยงตัวใดนี้ ในใจล้วนที่นาเปลก เพราะในสายตาของชนบทชั้นส่วนใหญ่การศึกษาน้อยเพียงแค่ ป.4-ป.7 แต่เขาก็ยังสามารถประกอบอาชีพทำสวน หรือเลี้ยงสัตว์รายได้เลี้ยงครอบครัวได้ เช่นกับบุตรที่จะคาดหวังให้ก้าว步入ชั้นเรียนเข้าไป มีการศึกษาสูงกว่าเข้าไปอีกสักเล็กน้อย ก็คงจะมีความสามารถที่จะไปประกอบอาชีพเลี้ยงตัวเองได้ นอกจากนั้นการที่ความมุ่งหวังที่จะให้บุตรชายได้

รับการศึกษาสูงขึ้นถึงขั้นมหาวิทยาลัยเป็นความมุ่งหวังที่ได้รับความนิยมมากที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับระดับอื่น ๆ นั้น เป็นเครื่องยืนยันว่า ชาวชนบททั้ง 2 กลุ่มศาสนานี้เริ่มมองเห็นแล้วว่า การที่จะมีอาชีพที่สุดมีความคาดหวัง อนาคตต้นของจะต้องได้รับการศึกษาจนถึงระดับที่สูงที่สุด

เมื่อพิจารณาทางด้านความมุ่งหวังทางการศึกษาสำหรับบุตรหลุ่งตามตารางที่ 6

จะเห็นว่าในกลุ่มพหุที่มีความมุ่งหวังทางการศึกษาในระดับกลาง ๆ กันนั้น แท้จริงส่วนมากมีเหตุผลที่ไม่แทรกความกังวลมากนัก นับตั้งแต่ปัจจุบันของการจะให้บุตรหลุ่งได้เรียนถึงชั้น ม.ศ. 5 พยายมาล ปีกหัดครู อชาชีวศึกษา และมหาวิทยาลัย คือส่วนใหญ่เห็นว่าจะทำให้บุตรหลุ่งได้มีความรู้ทางงานทำเลี้ยงตัวได้ แท่สำหรับความมุ่งหวังในบางระดับ กลุ่มพหุบนในเหตุผลของความคาดหวังในการงาน ความมีอนาคตที่เป็นเหตุผลสำคัญจากการที่จะให้มีความรู้ทางงานทำเลี้ยงตัวได้ กลุ่มนี้เน้นความคาดหวัง อนาคตที่ไก่แก่กลุ่มที่ทองกราโนบุตรหลุ่งเรียนถึงชั้นมหาวิทยาลัย และม.ศ. 5

สำหรับผู้ที่ทองกราโนบุตรหลุ่งเรียนหนังสือเพียงแค่ภาคบังคับ ป.4-ป.7 ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับระดับอื่นแล้ว ระดับภาคบังคับนี้ ยังให้สัมภาษณ์กลุ่มพหุนิยมมากกว่าระดับอื่น เหตุผลก็อยู่ในสัมภาษณ์ไม่แน่ใจว่าบุตรหลุ่งจะมีความสามารถเรียนไปไหว มีปัญหาระดับหนึ่งและอีกเหตุผลหนึ่งที่มุ่งตอบใจกลับคือ คือไม่เห็นความจำเป็นที่จะให้บุตรหลุ่งเรียนในชั้นปีที่ 3 ไปกว่านี้ นอกจากนั้นส่วนใหญ่ของผู้ที่ทองกราโนบุตรหลุ่งเรียนถึงชั้น ม.ศ. 3 ก็เป็นเพราะไม่แน่ใจว่าบุตรจะมีความสามารถเรียนให้สูงกว่านี้ได้

สรุปได้ว่ากลุ่มพหุที่ทองกราโนบุตรหลุ่งเรียนสูงชั้นไปถึงแท่ระดับ ม.ศ. 5 พยายมาล อชาชีวศึกษา ปีกหัดครู และมหาวิทยาลัย มีเหตุผลที่จัดว่าเป็นพื้นฐานรวมกันคือ เพื่อให้บุตรหลุ่งได้มีความรู้ไปทำงานทำเลี้ยงตัวเองได้ แท่จะให้มีความคาดหวังและอนาคตที่แฉะกลุ่มพหุเชื่อว่าการศึกษาชั้นมหาวิทยาลัยจะสนองความต้องการในอนาคตมากที่สุด รองลงมาเป็นการศึกษาถึงระดับ ม.ศ. 5 แต่ไม่มากเท่าระดับมหาวิทยาลัย สำหรับผู้ที่ทองกราโนบุตรหลุ่งเรียนเพียงแค่ภาคบังคับ ป.4-ป.7 มีเหตุผล 2 อย่างซึ่งสำคัญเกือบทegaกันคือ ความไม่แน่ใจในสติปัญญาของบุตรและ/หรือปัญหาระดับหนุ่น และอีกกลุ่มเห็นว่าไม่มีความจำเป็นที่บุตรหลุ่งจะทองกราโนบุตรหลุ่งเรียนให้สูงชั้นไปกว่านี้

ตารางที่ 6 การกระจายอัตราส่วนเรียนของผู้ให้สัมภาษณ์จำแนกตามความมุ่งหวังในการศึกษาสำหรับบุตรหลง และเหตุผลเบรี่ยงเทียบระหว่างกันพหุกัณฑ์ทดลอง

59

เหตุผล	ความมุ่งหวังในการศึกษา											
	มหาวิทยาลัย		อาชีวศึกษา		ปีกหัดครู		พยาบาล		ม.ศ.5		ม.ศ.3	
	พุทธ	คาಥอลิก	พุทธ	คาಥอลิก	พุทธ	คาಥอลิก	พุทธ	คาಥอลิก	พุทธ	คาಥอลิก	พุทธ	คาಥอลิก
มีความรู้ทางานทำเลี้ยงตัวไว้	21.1	42.1	60.0	100	43.5	35.3	25.0		20.0		16.7	
ใช้ทุนและเวลาในการเรียนน้อย			20.0		26.1	11.8					5.6	
มีความก้าวหน้าอนาคตดี	57.9	42.1	20.0		13.0	5.9	25.0		40.0			
ไม่สองห้องทำอุปกรณ์เดียวกัน												
เพราะที่ศึกษาอยู่												
ไม่แน่ใจว่าเด็กจะเรียนไปไหน												
ฉะ/หรือทุนไม่พอ						5.9					50.0	16.7
ไม่จำเป็นมากนัก เรียนไปไม่มีประโยชน์											25.0	22.2
เป็นความต้องการของเด็ก	5.3	10.5			17.4	5.9	25.0		20.0			
เรียนทางศึกษาต่อต่อไป	10.5					17.6					12.5	
เน้นพัฒนานิสัยเรียนสูงขึ้นไป									20.0	66.7		22.2
ไม่ทราบ-ไม่ตอบ	5.3	5.3				17.6	25.0	100		33.3	12.5	16.7
รวม	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100
จำนวน	19	19	5*	2*	23	17	4*	1*	5*	3*	8*	18

* จำนวนไม่ถึง 10 ราย

๖๙

ตารางที่ 6 การกระจายอัตราส่วนรอยของบุคคลที่เข้มข้นเจ้าแก่ตามความยุ่งหัวในด้านการศึกษาสำหรับบุตรหลง
(ต่อ) และเหตุผลเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มพหูกับค่าหลัก

เหตุผล	ความมุ่งหวังในการศึกษา									
	ให้เรียนสูงชันเรื่อย		แล้วแต่เด็กหรือทุน		ป.4-ป.7		นักบวช-ชี		ไม่ทราบไม่ตอบ	
	พุทธ	คาಥอลิก	พุทธ	คาಥอลิก	พุทธ	คาಥอลิก	พุทธ	คาಥอลิก	พุทธ	คาಥอลิก
มีความรู้ทางานทำเลี้ยงธุรกิจ	58.6	55.0	40.0	28.2						
ใช้ทุนและเวลาในการเรียนโดย										
มีความกาวหนาอนาคตดี	25.0	25.0	6.7	10.3						
ไม่ต้องทำธุรกิจเกษตรเพาะปลูก	2.8									
ไม่แนใจว่าเด็กจะเรียนไปทาง-			6.7	23.1	50.0	32.1				
และ/or ห้องไม่พอ										
ไม่จำเป็นมากนัก เรียนไปไม่มีประโยชน์	2.8		6.7	5.1	46.9	60.7				
เป็นความต้องการของเด็ก	2.8	5.0	26.7	2.6						
เชิดหนานะครองศักดิ์ศรัทธา	2.8						100			
เป็นพันธุ์ฐานสำหรับเรียนสูงชันไป										
ไม่ทราบ ไม่ตอบ	5.6	15.0	13.3	30.8	3.1	7.1			100	100
รวม	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100
จำนวน	36	40	15	38	32	28	1*	9*	7*	

* จำนวนไม่ถึง 10 ราย

เมื่อพิจารณาถึงบุตรหนูนิ่งกลุ่มค่าหอสึกพวฯ เหตุผลของความมุ่งหวังทางการศึกษา บางระดับแต่ละก้าวออกไปจากกลุ่มพุทธ ผู้หอต้องการให้บุตรหนูนิ่งเรียนถึงชั้นปีก้าหัดครู อาชีวศึกษา และมหาวิทยาลัยมีเหตุผลเดียวกันเป็นส่วนใหญ่คือ เพื่อให้มีความรู้ไปทำงานทำเลี้ยงตัวได้ นอกจากนี้กลุ่มค่าหอสึกพวฯ เน้นการศึกษาชั้นมหาวิทยาลัยยังจะทำให้บุตรหนูนิ่งมีความก้าวหน้าอนาคตที่อีกด้วย ซึ่งคุณสมบัตินี้หากายในระดับการศึกษาอื่น ผู้หอต้องการให้บุตรหนูนิ่งเรียนถึงชั้น ม.ศ. 5 ส่วนใหญ่คงจะเพื่อให้เป็นพื้นฐานสำหรับเรียนสูงขึ้นไปอีก ผู้หอต้องการให้เรียนเพียงแค่ ม.ศ. 3 มีเหตุผลที่จัดว่าสำคัญกว่าเหตุผลอื่นคือ เน้นการศึกษาชั้นสูงพอแล้ว ไม่จำเป็นที่จะต้องเรียนให้มากนัก เหตุผลที่มุ่งหมายมีจำนวนรองลงมาคือ ไม่แน่ใจว่าเก่งจะมีความสามารถเรียนให้สูงขึ้นไปกว่านี้ได้ และอีกกลุ่มนหนึ่งที่มีจำนวนเท่ากันให้เหตุผลว่า เพื่อให้มีความรู้ไปทำงานทำเลี้ยงตัวได้

ผู้หอต้องการให้บุตรหนูนิ่งเรียนเพียงแค่ภาคบังคับ ป.4-ป.7 ส่วนใหญ่เป็น เพราะเห็นว่าไม่มีความจำเป็นที่บุตรหนูนิ่งจะเรียนมากนัก หรือเรียนไปก็ไม่มีประโยชน์ เหตุผลอื่นคือ ไม่แน่ใจในความสามารถควบคุมของตนจะมีความสามารถเรียนไปไหว และอาจมีปัญหาทางด้านเศรษฐกิจด้วย

สรุปได้ว่ากลุ่มค่าหอสึกพวฯ ที่หอต้องการให้บุตรหนูนิ่งเรียนถึงชั้นมหาวิทยาลัย อาชีวศึกษา และชั้นปีก้าหัดครู จะยังคงใช้เหตุผลที่จัดว่ามีความสำคัญมากที่สุดสำหรับแต่ละกลุ่มโดยเด็ดขาดกันคือ เพื่อให้บุตรหนูนิ่งได้มีความรู้ไปทำงานทำมีรายได้เลี้ยงตัวได้ สำหรับการศึกษาถึงชั้นมหาวิทยาลัยยังจะช่วยให้มีความก้าวหน้าและมีอนาคตที่อีกด้วย ผู้หอต้องการให้บุตรหนูนิ่งเรียนถึงชั้น ม.ศ. 5 ของ gerade ในบุตรเรียนสูงขึ้นไป ส่วนผู้หอต้องการให้บุตรหนูนิ่งเรียนเพียงแค่ชั้น ป.4-ป.7 และ ม.ศ. 3 ส่วนใหญ่เห็นว่าไม่มีความจำเป็นสำหรับบุตรหนูนิ่งที่จะต้องเรียนให้สูงขึ้นไปกว่านี้

ขอที่คล้ายคลึงกับกลุ่มพุทธก็คือ ผู้หอต้องการให้บุตรหนูนิ่งเรียนถึงชั้นมหาวิทยาลัย อาชีวศึกษา และชั้นปีก้าหัดครู มีเหตุผลที่จัดว่าสำคัญที่สุดรวมกันก็คือเพื่อให้บุตรหนูนิ่งได้มีความรู้ไปทำงานได้เลี้ยงตัวเองได้ นอกจากนี้ 2 กลุ่มยังมีความเห็นพองกันอีกด้วยว่าการที่จะให้บุตรหนูนิ่งได้เรียนสูงขึ้นไปถึงชั้นมหาวิทยาลัยจะทำให้มีความก้าวหน้าและมีอนาคตดี กลุ่มพุทธมองเห็นความสำคัญในข้อนี้มากกว่าเพียงแค่การมีความรู้ไปทำงานทำเลี้ยงตัวเองได้ นอกจากนี้ ทั้งกลุ่มพุทธที่หอต้องการให้บุตรหนูนิ่งเรียนแค่ภาคบังคับ ป.4-ป.7 ก็ยังมีเหตุผลที่ไม่แตกต่างกัน

มากนักคือ ความไม่แน่ใจในสติปัญญาของบุตร และเห็นว่าไม่มีความจำเป็นสำหรับบุตรหงษ์ที่จะต้องเรียนให้มากไปกว่านี้ สำหรับกลุ่มค่าทางอภิภิมีความเห็นพองกันเหตุผลหลักมากกว่ากลุ่มพุทธ

เมื่อเปรียบเทียบกับบุตรชายของกลุ่มพุทธและค่าทางอภิภิจัจห์เห็นได้ว่าผู้ให้สัมภาษณ์ทั้ง 2 กลุ่มมีเหตุผลในการที่จะให้การศึกษาแก่บุตรชายและหงษ์แทบทั้งหมดไม่แตกต่างกันเลย การศึกษาทั้งสองด้านเป็นหัวใจ อาศัยศึกษา ขึ้นไปจนถึงมหาวิทยาลัย ทั้ง 2 กลุ่มศาสนา มีความมุ่งหวังที่จะให้บุตรหงษ์และชายของตนได้มีความรู้ สามารถไปทำงานทำเลี้ยงตัวให้เป็นหลักใหญ่ นอกจากนี้ ในกลุ่มค่าทางอภิภิจัจห์ของการให้บุตรหงษ์และชายศึกษาถึงชั้มมหาวิทยาลัยนอกจากจะเห็นว่าจะทำให้มีงานทำ เลี้ยงตัวได้แล้ว ยังเห็นว่าจะทำให้มีความก้าวหน้า และอนาคตที่อุ่นคุ้ว สรุนกลุ่มพุทธท่องการให้บุตรหงษ์ศึกษาถึงชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายก็ตาม เห็นค่ายกันเหตุผลของนี้เป็นเหตุผลสำคัญประการแรกสุด

ความแตกต่างมีปัจจัยสำคัญที่เห็นในค้านความมุ่งหวังทางการศึกษาสำหรับบุตรชายหงษ์ในกลุ่มที่ต้องการให้รับการศึกษาเพียงแค่ ป.4-ป.7 จริงอยู่ที่เหตุผลให้ผู้มี 2 ข้อคือ ความไม่แน่ใจในสติปัญญาของเด็กและปัญหาระดับหนึ่งของมาตรฐานค่า วิถีทางคุณธรรมนั่นเอง ก็คือไม่เห็นความจำเป็นว่าเด็กควรศึกษาให้มากไปกว่าภาคบังคับ จะเห็นได้ว่าในทั้งกลุ่มพุทธและค่าทางอภิภิจัจห์ให้บุตรชายเรียนเพียงแค่ภาคบังคับ เพราะปัญหานี้คือสติปัญญาของบุตรมีความสำคัญมากที่สุด สรุนบุตรหงษ์นั้นทั้งกลุ่มพุทธและค่าทางอภิภิจัจห์เห็นว่าไม่มีความจำเป็นมากนักที่จะเรียนให้มากไปกว่าภาคบังคับ เป็นเหตุผลสำคัญเมื่อเปรียบเทียบอัตราส่วนรายชื่อของเหตุผลดังกล่าวดู

เมื่อพิจารณาตารางที่ 7 ประกอบด้วยจะทำให้เห็นได้ว่าเด็กเจนยิงขึ้นว่าผู้ให้สัมภาษณ์ทั้ง 2 กลุ่มมีความเชื่อใจอย่างไรในเรื่องระดับการศึกษาที่จำเป็นสำหรับเด็กในสมัยปัจจุบัน ในกลุ่มพุทธจะเห็นว่าผู้ที่ยังคงเชื่อใจว่าการศึกษาเพียงแค่ภาคบังคับ ป.4-ป.7 มีความจำเป็นสำหรับอนาคตแม้อยู่น้อยมากเมื่อเปรียบเทียบกับระดับอื่น สำหรับกลุ่มค่าทางอภิภิจัจห์ เช่นเดียวกัน ทั้งกลุ่มพุทธและค่าทางอภิภิมีความเห็นไม่แตกต่างกันว่า อย่างน้อยที่สุด เด็กจะต้องได้รับการศึกษาอย่างน้อย ม.ศ. 3 ขึ้นไป การที่ผู้ให้สัมภาษณ์ทั้ง 2 กลุ่มเลือกตอบว่า การศึกษาชั้น ม.ศ. 3 เป็นการศึกษาระดับที่จำเป็นมากกว่า

ระดับอื่น สะท้อนให้เห็นถึงการมองโลกของชาวชนบทว่า เห็นว่าการศึกษาที่คนเมืองคือเพียงแค่ ป.4 เป็นส่วนใหญ่แทบจะสามารถประกอบอาชีพเลี้ยงตัวได้ ดังนั้นจึงหวังว่าสถาบันการศึกษามีการศึกษาสูงขึ้นมาเป็น ม.ศ. 3 ก็คงจะมีทางไปประกอบอาชีพอื่นๆ รายได้เลี้ยงตัวเองได้ หรืออาจจะเข้าใจว่าการเป็นหัวรากการได้จะต้องมีความรู้อย่างทั่ว ม.ศ. 3 จึงเห็นว่า การศึกษาที่จำเป็นสำหรับอนาคตข้างหน้าควรเป็น ม.ศ. 3

เมื่อพิจารณาด้วยร่างส่วนร้อยของผู้ตอบว่าการศึกษาขั้มมหาวิทยาลัยจำเป็นสำหรับ เด็กสมัยปัจจุบัน คือแม้ว่าหั้ง 2 กลุ่มจะมีนักศึกษามีจำนวนน้อยกว่าหกทศวรรษ แต่ ม.ศ. 3 เป็น ระดับที่จำเป็น มากมีจำนวนน้อยกว่าเดือนแล้วในส่วนนี้แสดงให้เห็นว่าหกกลุ่มพุทธและคาಥอลิก ในชุมชนแห่งนี้ได้มีจัดทำหนังสือไว้ให้เด็กในปัจจุบัน จำนวนกลุ่มพุทธอยู่ที่ 73.5 และกลุ่มคาಥอลิกอยู่ที่ 79 มีความรู้ความเข้าใจถึงความจำเป็นของการศึกษาในระดับที่สูงกว่าภาคบังคับ ป.4-ป.7 และกลุ่มคาಥอลิกจะมีความเข้าใจเรื่องความจำเป็นของค่าใช้จ่ายในการศึกษาคิดว่ากลุ่มพุทธ เลิกน้อย

ดังที่ได้ให้เห็นแล้วหั้งกลุ่มพุทธและคาಥอลิกมีความเข้าใจการศึกษาขั้นทำสีที่จำเป็น มากกว่าระดับอื่นเพื่อนำมาประกอบการศึกษาในระดับ ม.ศ. 3 ยอมสะท้อนให้เห็นถึง การมองโลกของชาวชนบทโดยเบรี่ยบเทียบกับระดับการศึกษาที่ส่วนใหญ่ของพวกรุ่นเมื่อยังคือ เพียง ป.4 จึงเป็นที่นิยมการศึกษาระดับ ม.ศ. 3 ซึ่งสูงขึ้นมากกว่าภาคบังคับเลิกน้อย และปัจจุบันชาวชนบทก็เริ่มนิยมความคุ้นเคยกับการศึกษาระดับนี้ จากการได้ยินได้ฟังมากกว่า การศึกษาระดับอื่นที่สูงขึ้นไป ถ้าหากจะพิจารณาตารางที่ 8 ชี้แจงแสดงถึงความเข้าใจ เทียบกับความจำเป็นของการศึกษาขั้มมหาวิทยาลัย จะทำให้เข้าใจว่าหั้งกลุ่มพุทธ และคาಥอลิกมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับการศึกษาระดับที่ตั้งไว้สูงที่สุดนั้น

จากตารางนี้จะเห็นได้ว่ากลุ่มพุทธส่วนใหญ่หรือประมาณครึ่งหนึ่งในกลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์แห่งหนึ่งเห็นว่าการศึกษาถึงขั้นมหาวิทยาลัยเป็นสิ่งจำเป็น เหตุผลที่ตอบมากที่สุดเรื่อง ความลำดับคือ เห็นว่าเป็นผลดีกับตัวเด็กเองมีความรู้ทันโลก ทำให้ทราบดี อนาคตดี ได้ทำงานที่เกี่ยวกับการกรรมและงานทำได้ง่ายและเหตุผลอื่น ๆ

ตารางที่ 7 การกระจายอัตราส่วนรอยของผู้ให้สัมภาษณ์จำแนกตามความคิดเกี่ยวกับระดับ
การศึกษาขั้นต่ำที่จำเป็นสำหรับการประกอบอาชีพเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มการศึกษา

ระดับการศึกษาขั้นต่ำที่จำเป็นสำหรับประกอบอาชีพ	พื้นที่	ค่าหอดิจิตอล
มหาวิทยาลัย	19.1	20.5
อาชีวศึกษา	10.3	15.0
ม.ศ.5	20.6	19.5
ม.ศ.3	23.5	24.0
ภาคบังคับ (ป.4-ป.7)	8.3	6.5
ที่ไม่ในสำคัญ ความประพฤติสำคัญมาก	3.4	1.0
ไม่ทราบว่าซึ่งไหน แต่ควรเรียนให้มาก ๆ	8.8	7.0
ไม่ทราบ-ไม่ตอบ	5.9	6.5
รวม	100	100
จำนวน	204	200

ศูนย์วิทยทรัพยากร
อุปlogenกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 8 การกระจายอัตราส่วนร้อยของผู้ในสังคมตามความต้องการเกี่ยวกับความจำเป็นของการศึกษาขั้นมหาลัยเบรีบันเทียบระหว่างกลุ่มพหุภาษาของลูก

ความเข้าใจเกี่ยวกับความจำเป็นของมหาวิทยาลัยและเหตุผล	พหุ		คาดอุป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
มหาวิทยาลัยมีความจำเป็น เพราะเรียนถึงขั้นได้ ยละเอียดคุณ	6	2.9	7	3.5
ทำให้การทำงานอนาคตที่ได้ทำงานที่ดีกว่า เกษตรกรรม โดยทำงานคือ เงินเดือนคือ	18	8.2	26	13.0
มีเงียรติ เนื่องจากทางศศตระภูมิ ทำงานทำได้ง่าย	4	2.0	12	6.0
เป็นผลลัพธ์ความต้องการที่ต้องการ มีความรู้ ยกระดับประเทศให้รายได้ครอบครัว	2	1.0	10	5.0
ไม่ใช่แค่เงินเดือน แต่เป็นความต้องการที่ต้องการ ไม่ใช่แค่เงินเดือน	13	6.4	23	11.5
เป็นผลลัพธ์ความต้องการที่ต้องการ มีความรู้ ยกระดับประเทศให้รายได้ครอบครัว	19	9.3	19	9.5
ไม่ใช่แค่เงินเดือน แต่เป็นความต้องการที่ต้องการ ไม่ใช่แค่เงินเดือน	12	5.9	10	5.0
รวมผู้ที่เห็นว่ามหาวิทยาลัยเป็นสิ่งจำเป็น	31	15.2	18	9.0
รวมผู้ที่เห็นว่ามหาวิทยาลัยเป็นสิ่งจำเป็น	105	50.9	125	62.5
มหาวิทยาลัยอาจเป็นสิ่งจำเป็นหรืออาจไม่จำเป็น เพราะถูกเด็กหัวรุนแรงบุกคุกคามในเรียน	7	3.4	9	4.5
เพราะถูกเด็กหัวรุนแรงบุกคุกคามในเรียน	16	7.8	9	4.5
เพราะถูกเด็กหัวรุนแรงบุกคุกคามในเรียน	11	5.4	14	7.0
รวมผู้ที่เห็นว่าอาจจำเป็นหรืออาจไม่จำเป็น	34	16.6	32	16.0
มหาวิทยาลัยไม่มีความจำเป็น เพราะเป็นการศึกษา ขั้นสูง เกี่ยวกับที่จะไปฝึกหัด	4	2.0	3	1.5
ถึงไม่ได้เรียนก็ยังสามารถทำได้	4	2.0	6	3.0
จุฬาภรณ์มหาวิทยาลัยมานะงค์รังสีทำงานทำสำนัก ไม่เห็นได้ทำประโยชน์ให้เราในนัก	-	-	4	2.0
ไม่ใช่แค่เงินเดือน แต่เป็นความต้องการที่ต้องการ ไม่ใช่แค่เงินเดือน	-	-	1	0.5
รวมผู้ที่เห็นว่ามหาวิทยาลัยไม่จำเป็น	3	1.5	3	1.5
รวมผู้ที่เห็นว่ามหาวิทยาลัยไม่จำเป็น	11	5.4	17	8.5
ไม่เคยคิดจะลงทะเบียนไม่มีทุน ไม่ทราบ-ไม่ตอบ	11	5.4	6	3.0
จำนวนรวม	43	21.1	20	10.0
จำนวนรวม	204	100	200	100

กลุ่มค่าทางลิกลส่วนใหญ่และมีอัตราส่วนร้อยสูงกว่ากลุ่มพุทธอยู่ประมาณร้อยละ 11.6 อาจดูได้ว่ากลุ่มค่าทางลิกลองเห็นความจำเป็นของการศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยมากกว่ากลุ่มพุทธ เนื่องจากมีผู้ตอบมากที่สุดเกี่ยวกับความจำเป็นของการศึกษาคือว่ากลุ่มพุทธ เนื่องจากมีผู้ตอบมากที่สุด เกี่ยวกับความจำเป็นของมหาวิทยาลัยคือ ทำให้การหน้าอนาคตดี ได้ทำงานที่คุ้มค่าทางการเงิน งานทำได้ง่าย เป็นผลดีกับตัวเอง มีความรู้ดีทันโลก และอื่น ๆ

จะเห็นได้ว่ายุทธม่องเห็นความสำคัญของการศึกษาขั้นมหาวิทยาลัยจะมองเห็นถึงอนาคตของผู้ศึกษาในระดับนี้ว่าจะต้องคุ้มค่าทางการเงินซึ่งมีอาชีพเงินเดือนแน่ และเห็นว่าการศึกษาในระดับนี้เป็นผลดีแก่การพัฒนาตนเองอันจะเห็นได้จากการคำตอบที่ว่า การทำอนาคตดี ทำงานดี มีผลดีกับตัวเอง ทันโลก สรุปได้ว่าผู้ให้สัมภาษณ์กลุ่มนี้เชื่อว่ามากศึกษาสูงถึงขั้นนี้จะทำให้มีการเขยิบฐานะทางสังคมได้ เป็นที่น่าสังเกตว่ากลุ่มค่าทางลิกล้มความกระตือรือร้นเรื่องการเปลี่ยนอาชีพใหม่ การมีงานทำที่คุ้มค่า เดินทางไกล และเกียรติมากกว่ากลุ่มพุทธ คงจะเห็นได้จากการคำตอบที่ไปนี้ว่ามีอัตราส่วนร้อยสูงกว่ากลุ่มพุทธเด่นอย่างมาก คือการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย ทำให้การหน้าอนาคตดี ได้งานดีกว่าทำเงินเดือน ทำงานดี เงินเดือนดี งานทำได้ง่าย มีเกียรติ เชิญหน้าเข้าทำงาน พฤติกรรม การที่กลุ่มค่าทางลิกลิกลื้อว่าเรื่องรายได้เป็นสิ่งจำเป็นและสะท้อนออกมาในรูปของความเห็นคังคลา อาจเป็นเพราะกลุ่มค่าทางลิกล้มประกอบอาชีพซึ่งต้องลงทุนสูง จึงเคยชนกับชีวิตที่ต้องใช้จ่ายมาก จึงเห็นว่าเรื่องรายได้เป็นปัจจัยสำคัญที่ต้องพิจารณาในกลุ่มของเขานะ

ผู้ที่ไม่สนใจการศึกษาขั้นมหาวิทยาลัยจะจำเป็นหรือไม่ทางกลุ่มพุทธและกลุ่มค่าทางลิกล้มมีอัตราส่วนร้อยอยู่ใกล้เคียงกันมาก และอัตราส่วนร้อยของกลุ่มน้อยค่อนข้างทำให้กลุ่มโดยทั่วไปที่ทำให้ไม่สนใจใจคือบัญชา เกี่ยวกับสติปัญญาของเด็ก บัญชาเกี่ยวกับหุนหรือหงส่องอย่าง ส่วนผู้ที่เห็นว่าการศึกษาขั้นมหาวิทยาลัยไม่มีความจำเป็นน้อยอยู่มาก ให้กลุ่มพุทธใหม่ 2 ประการคือ เห็นว่าเป็นการศึกษาขั้นสูงเกินไป ไม่สามารถไปถึง แต่กลุ่มที่กลุ่มพุทธใหม่ 2 ประการคือ เห็นว่าเป็นการศึกษาขั้นสูงเกินไป ไม่สามารถไปถึง และเห็นว่าถึงแม้ไม่ได้เรียนก็ยังงานทำได้ ซึ่งเหตุผลข้อนี้ก็เป็นเหตุผลที่กลุ่มค่าทางลิกล้มมีผู้ตอบมากกว่าเหตุผลอื่น นอกจากนี้ กลุ่มค่าทางลิกล้มมีเหตุผลอื่น ๆ นอกจากจากเหตุผล 2 ข้อแรกได้แก่ ขาดครรภ์จนออกมาก่อนกำหนด ทำให้ไม่ได้ประโยชน์มากนัก อย่างไรก็ตามผู้ที่ให้เหตุผลคังคลามีน้อยมาก

สรุปได้ว่า ประมาณครึ่งหนึ่งของกลุ่มพุทธและภาครึ่งหนึ่งของกลุ่มคาಥอลิก เห็นว่า การศึกษาขั้นพื้นฐานทางวิทยาลัยเป็นสิ่งจำเป็น โดยเห็นว่าจะเป็นผลดีกับตัวเอง มีความรู้ที่แน่น โลก ทำให้การหน้าอนาคตดี ให้ทำงานที่ดีกว่าเดิม กล่าวโดยสรุปได้ว่า ทั้ง 2 กลุ่มเห็นว่าการศึกษาระดับนี้เป็นช่องทางให้เกิดการเขียนฐานะทางสังคม ส่วนผู้ที่ยังไม่แน่ใจจะจำเป็นหรือไม่มีอยู่เท่ากันทั้ง 2 กลุ่ม เพราะไม่แน่ใจในศักดิ์ศรีและความเชื่อของตัวเอง แต่ทางด้านการเงิน ส่วนผู้ที่ไม่เห็นความสำคัญของการศึกษาขั้นพื้นฐานทางวิทยาลัยมีอยู่น้อยที่สุด

คงไอกล่าวแล้วว่า ทั้งกลุ่มพุทธและคาಥอลิก มีความรู้ความเชื่อใจไม่แตกต่างกัน ในเรื่องของระดับการศึกษาที่จำเป็นสำหรับอนาคต คือทั้ง 2 กลุ่มเห็นว่าอย่างทั่วไปเป็นระดับ ม.ศ. ๓ ขึ้นไป และความเชื่อใจเกี่ยวกับความจำเป็นของ การศึกษาถึงขั้นพื้นฐานทางวิทยาลัยก็มีอยู่ประมาณครึ่งหนึ่งในกลุ่มพุทธและภาครึ่งหนึ่งในกลุ่มคาಥอลิก และทั้ง 2 กลุ่มก็เห็นว่าการศึกษาถึงขั้นพื้นฐานทางวิทยาลัยจะช่วยให้มีการเขียนฐานะทางสังคม ให้ทั้งนี้โดยที่ความจากเหตุผลทั้ง 2 กลุ่ม ให้ และจะเป็นที่น่าสนใจที่จะพิจารณาว่า แหล่งกำเนิดความรู้ความเชื่อใจ เกี่ยวกับคุณประโยชน์ของการเป็นคนมีการศึกษา จากการที่ ๙ จะเห็นว่า กลุ่มพุทธเห็นว่าการศึกษาจะช่วยให้คนเป็นคนมีความรู้ ทำงานทำได้ เลี้ยงตัวรอด เป็นเหตุผลที่มุ่งความมากที่สุด เหตุผลอื่น ๆ ที่มุ่งความมีจำนวนรองลงมาได้แก่ ทำให้เป็นคนฉลาด มีไหวพริบ ทันคน ทำให้เป็นคนกว้าง宏大 อนาคตดูงดงาม เรื่อง ให้ทำงานดี งานสมัยก้าวหน้า ความรู้ความเชื่อใจ

สำหรับกลุ่มคาಥอลิก มีความรู้ความเชื่อใจเกี่ยวกับคุณประโยชน์ของการศึกษาไม่แตกต่างออกไปจากกลุ่มพุทธ คือเห็นว่าประมาณอันดับแรกสุดคือจะช่วยให้คนเป็นคนมีงานทำและเลี้ยงตัวรอด เป็นที่น่าสังเกตว่า ทั้งกลุ่มพุทธและคาಥอลิกถือว่าการศึกษาทำให้คนเป็นคนฉลาด มีไหวพริบ ทันคน เป็นคุณประโยชน์สำคัญในอันดับตอนช่วงสูง ทั้งนี้อาจจะเนื่องจากทั้ง 2 กลุ่ม เป็นชาวชนบท ส่วนใหญ่มีการศึกษาน้อยและเป็นที่รู้กันอยู่ทั่วไปว่า ชาวชนบทมักไม่รู้เท่านักในเมืองหรือคนที่ได้รับการศึกษามากกว่า จึงปรากฏอยู่เสมอว่า ชาวชนบทมักจะถูกหลอกลวง ถูกเอารัดเอาเปรียบ หรือข่มขู่ด้วยวิธีการทาง ๆ จากผู้อำนาจ หรือเจ้าหน้าที่ซึ่งมีความรุนแรงมากกว่า จากการเป็นคนที่รู้น้อยโดยเนพะอย่างยิงการอ่านการเขียน จึงเชื่อว่าอกจาก การศึกษาจะช่วยให้มีงานทำแล้ว ยังช่วยให้คนเป็นคน

ตารางที่ 9 การกระจายอัตราส่วนร้อยของผู้ให้สัมภาษณ์จำแนกตามความคิด ความเชื่อใจ เกี่ยวกับประโยชน์ของการศึกษา เปรียบเทียบระหว่างกลุ่มพุทธกับคราหอลิก

ความเชื่อใจประโยชน์ของการศึกษา	พุทธ	คราหอลิก
ทำให้มีความรู้ทางการทำไถลี้งตัวroot	47.1	38.5
ทำให้เป็นคนฉลาด มีไหวพริบทันคน	17.2	16.5
ให้เป็นคนกวนหนา อนาคตดูเรื่อง	13.2	6.5
ทำให้ได้งานดีงานสบายกวนคนมีความรู้นอย	6.4	6.0
ทำให้หรูจักกิริยามารยาทในการเข้าสังคม	3.4	17.0
ช่วยเหลือครอบครัว ชาติ ศาสนาและอื่นๆ	2.0	1.5
ทำให้มีเกียรติเที่ยมหน้าบุญ	0.5	0.5
ไม่โกรธ ไม่นัก แค่อนอกเขียนໄค	1.5	2.5
ไม่ทราบ ไม่ตอบ	8.8	11.0
รวม	100	100
จำนวน	204	200

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผลลัพธ์ในหัวเรียน และทันคน

ลักษณะของความคิดเห็นที่แตกต่างกันอย่างเด่นชัดระหว่างกลุ่มพืชและกลุ่มคนอพิภาก็คือความเห็นที่ว่าการศึกษาทำให้รู้จักจริยธรรมารยาหาในการเข้าสังคมกลุ่มคนอพิภาก็มีความเห็นที่ว่ากับเหตุผล ข้อนี้อยู่เป็นอัตราส่วนที่สูงกว่ากลุ่มพืชเป็นอย่างมาก แสดงให้เห็นว่า นอกจากการศึกษาจะช่วยให้มีงานทำเลี้ยงตัวรองแล้วกลุ่มคนอพิภาก็เห็นว่า การซักรถเกล้าจริยามาตรายหา คำพูดเป็นสิ่งสำคัญพอ ๆ กับช่วยให้เป็นคนน้ำใจ แต่กลุ่มคนอพิภาก็มีความคิดเห็นมากกว่ากลุ่มพืชในอันที่จะใช้การศึกษาเป็นบันไดในการเขยิบฐานะทางสังคม และเชื่อกันว่าการมีจริยธรรมารยาหาดี นอกเหนือไปจากการมีความรู้แล้ว จะทำให้มีโอกาสพึ่งพาคนที่มีสถานะภาพสูงกว่าและได้เรียนรู้แบบอย่างการค้าในชีวิตของคนเหล่านั้น ซึ่งความคิดเห็นของกลุ่มคนอพิภาก็ถูกกล่าวว่าสอดคล้องกับการวิจัยของ Anderson¹ ที่พบว่าวิธีการหลักที่จะทำให้เกิดการเลื่อนชั้นทางสังคมได้คือการได้รับการศึกษาที่ดี นอกจากนั้นยังนำไปสู่การมีรายได้ ได้ทำงานที่มีสถานะภาพสูงกว่างานชั่งพอยแม้จะมีความโน้มน้าวอย่างที่จะได้สังสรรค์กับบุคคลที่มีสถานะภาพสูง

อายุของผู้ให้สัมภาษณ์กับความมุ่งหวังในการศึกษา

คั้งได้เห็นแล้วตามตารางที่ 4 ว่าผู้ให้สัมภาษณ์หั้งกลุ่มพืชและกลุ่มคนอพิภาก มีความมุ่งหวังที่จะให้มีครรชายได้รับการศึกษาถึงขั้นมหาวิทยาลัยมากกว่าระดับอื่น สำหรับบุตรหนิงทั้ง 2 กลุ่มนิยมที่จะให้การศึกษาเพียงแค่ภาคบังคับ ป.4-ป.7 มาจากว่าระดับอื่นนี้เป็นความมุ่งหวังของผู้ให้สัมภาษณ์ของกลุ่มพืชและกลุ่มคนอพิภากทั้งกลุ่ม จากตารางที่ 10 จะได้แสดงให้เห็นว่าผู้ให้สัมภาษณ์ได้กลุ่มอายุต่าง ๆ มีความมุ่งหวังในการศึกษาสำหรับบุตรบุตรชายแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร ในกลุ่มศาสนาเกี้ยวกันและทางกลุ่มศาสนา จะพิจารณาเฉพาะกลุ่มที่ระบุระดับการศึกษาไว้ชัดเจนแล้วเท่านั้น

ในกลุ่มพืชพบว่าในกลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์ที่มีอายุตั้งแต่ 44 ปีลงมาและ 45 ปีขึ้นไป มีความมุ่งหวังในการศึกษาสำหรับบุตรชายคล้ายกัน คือหั้งส่องกลุ่มนิยมที่จะให้บุตรชายศึกษาถึงขั้นมหาวิทยาลัยมากกว่าการศึกษาระดับอื่น ผู้ให้สัมภาษณ์ที่มีอายุตั้งแต่ 45 ปี

¹ Havighurst and Heugarten, Society and Education. (Boston: Allyn and Bacon, Inc. 3rd Edition. 1967) p. 70

ตารางที่ 10 การกระจายอัตราส่วนรอยของผู้ให้สัมภาษณ์จำแนกตามกลุ่มอายุและความมุ่งหวังในการศึกษา
สำหรับบุตรชาย เปรียบเทียบระหว่างกลุ่มพุทธและคราหอดิก

อายุ	ศาสนา	ความมุ่งหวังในการศึกษา											
		มหาวิทยาลัย	อาชีว-	ฝึกหัด	มศ.5	มศ.3	เรียนสูงแล้วแต่ ชั้นไป	แล้วแต่ เรื่อยๆ	ป4.- ป7.	นักขาว	ไม่ทราบรวม	จำนวน	
44ปีลงมา	พุทธ	16.5	7.7	5.5	6.6	7.7	28.6	12.1	8.8	-	6.6	100	91
	คราหอดิก	16.5	3.7	1.8	2.8	6.4	39.4	19.3	7.3	-	2.8	100	109
45ชั้นไป	พุทธ	17.2	6.9	5.7	9.2	9.2	26.4	6.9	14.9	-	3.4	100	87
	คราหอดิก	15.6	9.4	1.6	-	4.7	32.8	17.2	6.3	6.3	6.3	100	64

ขึ้นไปเมื่อแนวโน้มการศึกษาภาคบังคับ ป.4-ป.7 สูงกว่าผู้ให้สัมภาษณ์กลุ่มอายุน้อย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้ให้สัมภาษณ์กลุ่มอายุน้อยมีความเข้าใจเกี่ยวกับความจำเป็นของการศึกษาชนชั้นสูงน้อยกว่าผู้ให้สัมภาษณ์กลุ่มอายุน้อยกว่า อย่างไรก็ตามการที่การศึกษาระดับมหาวิทยาลัยมีผู้สอนมากกว่าระดับอื่นแสดงให้เห็นว่าหั้งสองกลุ่มอายุของผู้ให้สัมภาษณ์ระหว่างนักศึกษาความจำเป็นที่บุตรชายคงไม่รับการศึกษาสูงที่สุด

ในกลุ่มคาดการณ์ว่าผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งสองกลุ่มอายุของการที่จะให้บุตรชายได้รับการศึกษาถึงชั้นมหาวิทยาลัยมากกว่าการศึกษาระดับอื่นทั้งหมด นอกจากนี้อัตราส่วนรอยของหั้งสองกลุ่มอายุที่นิยมการศึกษาระดับตั้งแต่ก้าวแรกอยู่ใกล้เคียงกัน และเมื่อเปรียบเทียบกับอัตราส่วนรอยของผู้ที่นิยมการศึกษาระดับนี้กับกลุ่มพุทธิกปรากฏว่าใกล้เคียงกันมาก จึงอาจสรุปได้ว่าผู้ให้สัมภาษณ์อยู่ในกลุ่มอายุทางกัน มีความมุ่งหวังในการศึกษาสำหรับบุตรชายไม่แตกต่างกันเลย

เมื่อพิจารณาทางค่านุกรมหุ้นส่วน จากตารางที่ 11 ในกลุ่มพุทธเนื้อพิจารณาค่านะรดความมุ่งหวังทางการศึกษาจะเห็นได้ว่าการศึกษาเพียงแค่ภาคบังคับ ป.4-ป.7 เป็นระดับที่มีผู้เลือกตอบมากกว่าระดับการศึกษาอื่นในหั้งสองกลุ่มอายุ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์อายุตั้งแต่ 44 ปีลงมา นิยมการศึกษาระดับนี้สำหรับบุตรหุ้นส่วนมากกว่ากลุ่ม晦 อายุ 45 ปีขึ้นไป ในทางตรงกันข้ามผู้ให้สัมภาษณ์ที่มีอายุตั้งแต่ 45 ปีขึ้นไปกลับมีผู้ที่นิยมให้บุตรหุ้นส่วนเรียนถึงชั้นมหาวิทยาลัยและนิยมหัดครูอยู่เป็นจำนวนมากเกือบทั้งหมด ทั้งนี้เป็นผลมาจากการที่นิยมหัดครูอยู่ในกลุ่มอายุตั้งแต่ 45 ปีขึ้นไปนิยมการศึกษาชั้นมหาวิทยาลัยสำหรับบุตรหุ้นส่วนมากกว่าผู้ให้สัมภาษณ์กลุ่มอายุน้อยกว่า ทั้งนี้อาจเป็น เพราะปัจจัยอื่น เช่นผู้ให้สัมภาษณ์ในกลุ่มอายุตั้งแต่ 45 ปีขึ้นไปนิยมการศึกษาสูงกว่าหรือระดับรายได้มากกว่าก็ได้

สำหรับบุตรหุ้นส่วนกลุ่มคาดการณ์ว่ามีความแตกต่างกันสำคัญในค่านความมุ่งหวังในค่านการศึกษาสำหรับบุตรหุ้นส่วน กล่าวคือผู้ให้สัมภาษณ์ที่มีอายุตั้งแต่ 44 ปีลงมา尼ยมให้บุตรหุ้นส่วนเรียนแค่ภาคบังคับ ป.4-ป.7 มากที่สุด แต่ผู้ให้สัมภาษณ์ที่มีอายุ 45 ปีขึ้นมากองการให้บุตรหุ้นส่วนเรียนถึงชั้นมหาวิทยาลัยมากกว่าการศึกษาระดับอื่น ซึ่งลักษณะดังกล่าวคงคล้ายคลึงกับกลุ่มพุทธที่กลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์สูงอายุนิยมการศึกษาชั้นมหาวิทยาลัยสำหรับบุตรหุ้นส่วน

ตารางที่ 11 การกระจายอัตราส่วนร้อยของผู้ให้สัมภาษณ์จำแนกตามกลุ่มอายุและความมุ่งหวังในการศึกษาสำหรับบุตร
หญิงเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มพุทธและคาಥอลิก

อายุ	ศาสนา	ความมุ่งหวังในการศึกษา												
		มหาวิทยาลัย	อาชีวศึกษา	ปีกหัด	พยาบาล	มศ.5	ม.ศ.3	เรียนสูงขึ้นไปเรื่อยๆ	แล้วแต่เด็ก/หนู	ป.4-ป.7	นักบริการ	ในทราบรวม	ไม่ตอบ	จำนวน
44ปีลงมา	พุทธ	9.1	3.9	14.3	2.6	5.2	6.5	24.7	6.5	24.7	-	2.6	100	77
	คาಥอลิก	6.1	1.8	8.8	0.9	0.9	11.4	25.4	23.7	16.7	-	4.4	100	114
45ปีขึ้นไป	พุทธ	15.2	2.5	15.2	2.5	1.3	3.8	21.5	12.7	16.5	-	8.9	100	79
	คาಥอลิก	20.0	-	11.7	-	3.3	10.0	18.3	18.3	15.0	1.7	1.7	100	60

มากกว่าในสัมภาษณ์กลุ่มอย่างกว่า หันมาจะเนื่องจากผู้ในสัมภาษณ์กลุ่มนี้อยู่อุปกรณ์การศึกษาดีกว่าหรือรายได้กว่าจึงทำให้มีความมุ่งหวังทางการศึกษาในระดับสูงกว่า

การศึกษาของผู้ในสัมภาษณ์กับความมุ่งหวังในค้านการศึกษา

สถาบันจะไกพิจารณาคุ้ว่า ระดับการศึกษาของผู้ในสัมภาษณ์จะมีผลต่อความมุ่งหวังในค้านการศึกษาสำหรับบุตรชายและหญิงอย่างไรและแตกต่างกันหรือไม่ในระหว่างกลุ่มพุทธกับครุฑลิก ตามผลการวิจัยในตารางที่ 12 แสดงให้เห็นถึงความมุ่งหวังทางการศึกษาสำหรับบุตรชายสำหรับผู้ในสัมภาษณ์มีระดับการศึกษาต่างกันพบว่า ในกลุ่มพุทธการที่ผู้ในสัมภาษณ์มีระดับการศึกษาแตกต่างกันนั้นพบจะไม่มีผลต่อความมุ่งหวังทางการศึกษาแต่อย่างไรเลย เพราะทุกกลุ่มการศึกษาของผู้ในสัมภาษณ์นิยมที่จะให้บุตรชายเรียนถึงชั้นมหาวิทยาลัยมากกว่าระดับอื่น เมื่อจะหันไปอุปกรณ์การศึกษาเพียงแค่ ป.4 สำหรับผู้มีการศึกษาเพียงแค่ ป.4 นั้น แม้ว่าจะนิยมให้บุตรชายเรียนถึงชั้นมหาวิทยาลัยมากที่สุด แต่ก็ยังมีผู้หันไปอุปกรณ์การศึกษาเพียงแค่ภาคบังคับ ป.4-ป.7 อุป นิจานวนอย่างมากที่สุด นี่จึงเป็นผลของการศึกษาที่บุตรชายเรียนเพียงแค่ภาคบังคับ ป.4-ป.7 อุป มีจำนวนอย่างมากที่หันไปกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกว่า ป.4 ขึ้นมา

สำหรับในกลุ่มครุฑลิกเซนกันกับกลุ่มพุทธ การศึกษาถึงชั้นมหาวิทยาลัยสำหรับบุตรชายเป็นที่นิยมมากกว่าระดับอื่น ๆ ในทุกกลุ่มการศึกษาของผู้ในสัมภาษณ์ ยกเว้นในกลุ่มที่หันไปอุปกรณ์การศึกษาเพียงแค่ภาคบังคับ ป.4 นิยมจะให้บุตรชายเรียนวิชาศาสนาเท่านั้น กับกลุ่มที่หันไปเรียนมหาวิทยาลัย กลุ่มผู้ในสัมภาษณ์ที่หันไปอุปกรณ์การศึกษาเพียงแค่ภาคบังคับ ป.4-ป.7 เรียน ม.ศ. 3 และเรียนถึงชั้นปีก้าหัดครุฑลิกกลุ่มผู้ในสัมภาษณ์มีการศึกษาเพียงแค่ ป.4 กลุ่มเดียวเท่านั้น กล่าวโดยอ้างแห่งนี้หากกลุ่มผู้ในสัมภาษณ์หันไปอุปกรณ์การศึกษาเพียงแค่ ป.4 นิยมจะให้บุตรเรียนเพียงแค่ภาคบังคับ ป.4-ป.7 เท่านั้น

สรุปได้ว่าการที่ผู้ในสัมภาษณ์มีระดับการศึกษาแตกต่างกันทั้งในกลุ่มพุทธและครุฑลิกนั้น ไม่ได้ทำให้ระดับการศึกษาที่เป็นที่นิยมมากที่สุดในแต่ละระดับการศึกษาของผู้

ตารางที่ 12 การกระจายอัตราส่วนร้อยของผู้ให้สมกําเนດตามระดับการศึกษาและความมุ่งหวังในค้านการศึกษา
สำหรับบุตรชายเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มพุทธกับคาหอลิก

ระดับการ ศึกษาของ ผู้ให้สมกําเนด	ศาสนา	ความมุ่งหวังในค้านการศึกษา											
		มหาวิ- ทยาลัย	อาชีว- ศึกษา	ฝึกหัด ครู	ม.ศ.5	ม.ศ.3	ให้เรียน สูงขึ้นไป เรื่อยๆ	แล้วแต่ เค้า / ทุน	ป.4-นักเรียน ป.7	ไม่ทราบ ไม่ตอบ	รวม	จำนวน	
อ่านไม่ออกพุทธ		22.2	11.1	11.1	11.1	-	11.1	11.1	11.1	11.1	100	9*	
เขียนไม่ได้คาหอลิก		14.3	-	-	-	-	-	42.9	-	14.3	28.6	100	7*
จบ ป.4	พุทธ	15.1	5.8	5.8	7.9	9.4	28.8	9.4	12.9-	5.0	100	139	
	คาหอลิก	12.8	6.1	2.7	2.0	6.8	38.5	18.2	8.1	2.0	3.4	100	148
สูงกว่า ป.4.	พุทธ	25.9	14.8	3.7	3.7	7.4	25.9	7.4	7.4	-	3.7	100	27
ไม่เกิน ป.6.	คาหอลิก	33.3	-	-	-	-	50.0	16.7	-	-	-	100	12
สูงกว่า ป.3 รวมพหุครุ, อาชีวศึกษา	พุทธ	33.3	-	-	-	-	33.3	33.3	-	-	-	100	3*
	คาหอลิก	50.0	16.7	-	16.7	-	16.7	-	-	-	-	100	6*
รวมทุกกลุ่มพุทธ		17.4	7.3	5.6	7.3	8.4	27.5	9.6	11.8-	5.1	100	178	
การศึกษา	คาหอลิก	16.2	5.8	1.7	1.7	5.8	37.0	18.5	6.9	2.3	4.1	100	173

* จำนวนไม่ถึง 10 ราย

ให้สัมภาษณ์แตกต่างกันเลย กล่าวได้ว่าไม่ว่าผู้ให้สัมภาษณ์จะมีระดับการศึกษาชนิด จะนิยมที่จะให้บุตรชายเรียนถึงชั้นมหาวิทยาลัยมากกว่าระดับอื่น ยกเว้นเฉพาะอัตรากำลังร้อย ของผู้ที่นิยมการศึกษาระดับนี้จะมีอยู่ในครอบสูงนักในกลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์ที่มีการศึกษาขั้น ป. 4 และทำมา

เมื่อพิจารณาทางค้านบุตรหญิงบังคมตารางที่ 13 พบว่าในกลุ่มพื้นที่ความ
นิยมหัวหงส์ทางการศึกษาสำหรับบุตรหญิงแตกต่างกันไปตามระดับการศึกษาของผู้ให้สัมภาษณ์
ผู้ให้สัมภาษณ์หัวหงส์อ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ต้องการที่จะให้บุตรหญิงเรียนครู มากกว่าอย่างอื่น
ผู้ให้สัมภาษณ์หัวหงส์ปี 4 ต้องการให้บุตรหญิงเรียนแค่ภาคบังคับ ป.4-ป.7 มากกว่า
ระดับอื่น แต่ในกลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์ที่มีการศึกษาสูงกว่า ป.4 แต่ไม่เกิน ม.ศ. 3 ต้อง^{ที่}
การที่จะให้บุตรหญิงเรียนถึงชั้นมหาวิทยาลัยมากที่สุดและไม่นิยมที่จะให้บุตรหญิงเรียนเพียง
แค่ภาคบังคับเลย ผู้ให้สัมภาษณ์ที่มีการศึกษาสูงกว่า ม.ศ. 3 มีจำนวนน้อยกว่า 10 ราย
จึงไม่ได้นำมาพิจารณา

สำหรับบุตรหญิงกลุ่มคاثอลิก ปรากฏว่าผู้ให้สัมภาษณ์ที่มีการศึกษา ป.4
และสูงกว่า ป.4 แต่ไม่เกิน ม.ศ. 3 ทางมีความต้องการไม่แตกต่างกันคือ ต้องการที่
จะให้บุตรหญิงเรียนเพียงแค่ภาคบังคับ ป.4-ป.7 มากกว่าระดับอื่นทั้งหมด สำหรับการ
ศึกษาถึงชั้นมหาวิทยาลัยไม่มีผู้นิยมเลยในกลุ่มนี้มีการศึกษาสูงกว่า ป.4 แต่ไม่เกิน ม.ศ. 3
ส่วนกลุ่มหัวหงส์ ป.4 มีผู้นิยมรองลงมาจากการกลุ่มนี้นิยมให้บุตรหญิงเรียนเพียงแค่ภาคบังคับ
สำหรับการศึกษานักเรียนชั้นมัธยมต้น ได้รับความนิยมน้อยที่สุด ผู้ที่ต้องการให้บุตรหญิงเรียนทาง
ค้านนี้เป็นผู้ที่มีการศึกษาประถม 4 สำหรับคำตอบของกลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์ที่มีการศึกษาใน
กลุ่มอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ และกลุ่มหัวหงส์ ม.ศ. 3 นั้น มีผู้ตอบไม่ถึง 10 ราย จึง
ไม่มีความหมาย

สรุปได้ว่าในกลุ่มพื้นที่คatholicที่มีการศึกษาเพียงแค่ป.4 มีความต้องการที่
จะให้บุตรหญิงเรียนเพียงแค่ภาคบังคับ ป.4-ป.7 มากกว่าการศึกษาระดับอื่น สำหรับการ
ศึกษาชั้นมหาวิทยาลัย กลุ่มคatholicมีผู้นิยมมากกว่ากลุ่มพื้นที่ แต่การศึกษาขั้นฝึกหัดครูนั้น
กลุ่มพื้นที่นี้นิยมมากกว่ากลุ่มคatholic สำหรับในกลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์ที่มีระดับการศึกษาสูง
ชั้นมัธยม ผู้นิยมมากกว่ากลุ่มคatholic สำหรับในกลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์ที่มีระดับการศึกษาสูง
ชั้นมัธยม ผู้นิยมมากกว่าป.4-ป.7 แต่ไม่เกิน ม.ศ. 3 กลุ่มพื้นที่นี้นิยมให้บุตรหญิงเรียนถึงชั้น

ตารางที่ 13 การกระจายอัตราส่วนร้อยของผู้ให้สัมภาษณ์จำแนกตามระดับมาตรฐานการศึกษาและความมุ่งหวังทางการศึกษา
สำหรับบุตรหลงเปรี้ยบเทียบระหว่างกลุ่มพื้นที่กับภาคออลิก

76

ระดับการศึกษาของผู้ให้สัมภาษณ์	ภาคฯ	ความมุ่งหวังทางการศึกษา												
		นนทบ. ทยาลัย	อาชีว. ศึกษา	ปีกหัด ครู	พยาฯ- บฯช	มศ.5	มศ.3	ให้สัมภาษณ์แล้วແຕ່ป.4- สูงขึ้นไปเด็ก /ป.7 เรื่อยๆ	นักบุช ชี	ไม่ทราบ ไม่ตอบ	ไม่ทราบรวม	จำนวน		
อ่านไม่ออก	พื้นที่	7.7	-	30.8	-	-	7.7	15.4	7.7	15.4	-	15.4	100	13
เขียนไม่ได้	ภาคออลิก	-	-	16.7	-	-	-	16.7	50.0	16.7	-	-	100	6*
จบป.4	พื้นที่	8.7	3.5	12.2	0.9	4.3	5.2	24.3	9.6	26.1	-	5.2	100	115
	ภาคออลิก	10.5	1.3	9.9	0.7	1.3	11.8	21.7	21.7	16.4	0.7	3.9	100	152
สูงกว่าป.4. ไม่เกินม.6.	พื้นที่	26.1	4.3	17.4	13.0	-	4.3	21.7	8.7	-	-	4.3	100	23
	ภาคออลิก	-	-	10.0	-	10.0	10.0	30.0	20.0	20.0	-	-	100	10
สูงกว่าม.3 พื้นที่ รวมทั้งครู, อาชีวศึกษา	พื้นที่	40.0	-	20.0	-	-	-	20.0	20.0	-	-	-	100	5*
	ภาคออลิก	50.0	-	-	-	-	-	50.0	-	-	-	-	100	6*
รวมทุกกลุ่ม การศึกษา	พื้นที่	12.2	3.2	14.7	2.6	3.2	5.1	23.1	9.6	20.5	-	5.7	100	156
	ภาคออลิก	10.9	1.1	9.8	0.6	1.7	10.9	23.0	21.8	16.1	0.6	3.5	100	174

* จำนวนไม่ถึง 10 ราย

76

มหาวิทยาลัยมากที่สุดและในนิยมการศึกษารัตน์ ป.4-ป.7 เลย ซึ่งตรงกันข้ามกับกลุ่ม
คาดอลิกที่ยังต้องการที่จะให้บุตรหญิงเรียนเพียงแค่ภาคบังคับเท่านั้น

คงได้เห็นแล้วจากข้อมูล ตารางที่ 10 และ ~~12~~¹³ แสดงให้เห็นว่าคุณภาพของ
กลุ่มอายุ นิยมที่จะให้บุตรชายเรียนถึงชั้นมหาวิทยาลัยและไม่คำนึงถึงว่าผู้ให้เล็งภายนอก
เรียนเพียงชั้น ป.4 หรือสูงกว่า ป.4 นิยมที่จะให้บุตรชายเรียนถึงชั้นมหาวิทยาลัย
มากกว่าระดับอื่น ๆ ทั้งหมด สำหรับในกลุ่มคาดอลิก ผู้ให้เล็งภายนอกตั้งแต่อายุ 59 ปี
ลงมา นิยมที่จะให้บุตรชายศึกษาถึงชั้นมหาวิทยาลัยมากที่สุด แทกลุ่มอายุ 60 ปีขึ้นไป
ห้องการให้เรียนอาชีวศึกษามากที่สุดและไม่ว่าผู้ให้เล็งภายนอกกลุ่มคาดอลิกจะมีการศึกษาใน
ระดับใด ทางต้องการที่จะให้บุตรชายได้เรียนถึงชั้นมหาวิทยาลัยมากที่สุด จะเห็นได้
ว่าทั้งในกลุ่มพื้นที่ความแตกต่างในระดับอายุของผู้ให้เล็งภายนอก และระดับการศึกษา แทน
จะไม่มีผลต่อกำลังมุ่งหวังทางการศึกษาเลย ต่อจากนี้ไปจะได้พิจารณาดูว่า ผู้ให้เล็ง-
ภายนอกมีรายได้ในระดับต่าง ๆ กันจะมีอันดับความมุ่งหวังในการเลือกอาชีพที่แตก
ต่างกันหรือไม่

สถานะทางเศรษฐกิจของผู้ให้เล็งภายนอกความมุ่งหวังในการศึกษา

จากตารางที่ 14 ในกลุ่มพื้นที่มีรายได้ตั้งแต่ 10000 บาท trởปีลงมา ต้อง¹⁴
การให้บุตรชายเรียนเพียงชั้น ป.4-ป.7 มากที่สุด สำหรับในกลุ่มนี้มีรายได้สูงชั้นมาร์ค
ตั้งแต่ 10001 บาท trởปีขึ้นไปจะนิยมให้บุตรชายเรียนสูงถึงชั้นมหาวิทยาลัยมากกว่าระดับ
อื่นทั้งหมด ถึงแม้ว่าในกลุ่มนี้ให้เล็งภายนอกมีรายได้ต่ำสุด ตั้งแต่ 10000 บาทปีลง
มาจะต้องการให้บุตรชายเรียนเพียงแค่ภาคบังคับ ป.4-ป.7 มากกว่าระดับอื่น แต่การ
ศึกษาชั้นมหาวิทยาลัยได้รับความนิยมรองลงมา และได้รับความนิยมมากกว่าการศึกษา
อั้นดับอื่น ๆ เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ตามกลุ่มนี้ให้เล็งภายนอกมีรายได้สูงชั้นเรื่อย ๆ จึงอาจ
กล่าวได้ว่ารายได้ของผู้ให้เล็งภายนอกเป็นปัจจัยหนึ่งที่จะทำให้กลุ่มพื้นที่สนับสนุนให้บุตรได้
เรียนสูงชั้นจนกระทั่งถึงระดับชั้นมหาวิทยาลัย คงจะเห็นได้ว่าอัตราสวนรอยของผู้ที่จะให้
บุตรชายเรียนถึงชั้นมหาวิทยาลัยมีสูงมากในกลุ่มนี้มีรายได้ตั้งแต่ 50001 บาท trởปีขึ้นไป

ตารางที่ 14 การกระจายอัตราส่วนรายของผู้ให้สมกานณ์จำแนกตามระดับรายได้ในรอบปีและความมุ่งหวังด้านการศึกษา
สำหรับบุตรชายเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มพุทธกับคาಥอลิก

รายได้ใน รอบ 1 ปี	ศาสนา	ความมุ่งหวังในด้านการศึกษา											
		มหาวิ- ทยาลัย	อาชีว ศึกษา	ฝึกหัด ครุ	มศ.5	มศ.3	ให้เรียน สูงขึ้นไป เรื่อยๆ	แล้วแต่ เด็ก/ ทุน	ป.4-	ป.7	นักภาษา	ไม่ทราบ ไม่ตอบ	รวม
10000บาท ลงมา	พุทธ	11.3	8.1	11.3	8.1	12.9	16.1	8.1	16.1	-	8.1	100	62
	คาಥอลิก	11.5	7.7	3.8	-	7.7	26.9	26.9	11.5	3.8	-	100	26
10001- 30000	พุทธ	18.5	3.7	2.5	6.2	7.4	35.8	11.1	9.9	-	4.9	100	81
	คาಥอลิก	1.8	3.6	3.6	3.6	7.1	39.3	19.6	10.7	1.8	8.9	100	56
30001- 50000	พุทธ	25.0	6.3	6.3	12.5	-	37.5	6.3	6.3	-	-	100	16
	คาಥอลิก	13.6	-	-	-	4.5	59.1	13.6	-	4.5	4.5	100	22
50001 บาทขึ้นไป	พุทธ	26.5	21.2	-	5.3	5.3	21.2	10.5	10.5	-	-	100	19
	คาಥอลิก	30.2	8.7	-	1.4	4.3	31.6	15.8	4.3	1.4	1.4	100	69
รวมทุกกลุ่ม รายได้	พุทธ	17.4	7.3	5.6	7.3	8.4	27.5	9.6	11.8	-	5.1	100	178
	คาಥอลิก	16.2	5.8	1.7	1.7	5.8	37.0	18.5	6.9	2.3	4.1	100	173

สำหรับกลุ่มค่าหอพักปีรากภูวานในกลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์มีกลุ่มอายุต่างกันແບະจะมีความมุ่งหวังทางค้านการศึกษาสำหรับบุตรชายไม่แตกต่างกันเลย กล่าวคือในทุกกลุ่มอายุจะนิยมการศึกษาระดับมหาวิทยาลัยมากที่สุด สำหรับในค้านการศึกษาของผู้ให้สัมภาษณ์ที่แตกต่างกันดังนี้ สำหรับนักศึกษาเพียงแค่ป.4 และสูงกว่า ป.4 แต่ไม่เกิน ม.ศ. 3 ก็ต้องการให้บุตรชายเรียนถึงขั้นมหาวิทยาลัยมากกว่าระดับอื่น ถ้าจะพิจารณาตามรายได้ของผู้ให้สัมภาษณ์ตามตารางที่ 15 ในกลุ่มค่าหอพักมีรายได้ต่อครัวเรือน 10000 บาท ท่อปีลงมา ก็นิยมที่จะให้บุตรชายเรียนหนังสือ 2 ระดับด้วยกัน กลุ่มนี้ของการให้บุตรชายเรียนสูงชันไปถึงขั้นมหาวิทยาลัย อีกกลุ่มนี้ของการให้เรียนเพียงชั้น ป.4-ป.7 ระดับการศึกษาทั้ง 2 กลุ่มนี้สืบต่อจนวนเวหา กัน

สำหรับในกลุ่มที่มีรายได้ระหว่าง 10001-30000 บาทอยู่ชั้นไป ทองการให้บุตรชายเรียนเพียงชั้น ป.4-ป.7 มากกว่าระดับอื่น ๆ ทั้งหมด สำหรับกลุ่มที่มีรายได้สูงกว่าต่อครัวเรือน 30001 บาทชั้นไปจะนิยมที่จะให้บุตรชายท้องการเรียนสูงชันไปถึงชั้นมหาวิทยาลัยมากกว่าระดับอื่น ๆ อาจจะกล่าวได้ว่าระดับรายได้จะเป็นเครื่องกำหนดความมุ่งหวังทางการศึกษาสำหรับบุตรชายกลุ่มค่าหอพัก ดังจะเห็นได้จากการศึกษาภาคบังคับจะเป็นการศึกษาระดับกลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์รายได้โดยคือไม่เกิน 10000 บาทอยู่ และกลุ่มรายได้ไม่เกิน 30000 บาทอยู่ เลือกที่จะให้บุตรชายเรียนมากที่สุด สำหรับกลุ่มรายได้ไม่เกิน 10000 บาทอยู่ปีนั้นถึงแม้จะมีผู้หันยมจะให้บุตรชายเรียนถึงขั้นมหาวิทยาลัยมากเท่า ๆ กันดูท้องการให้บุตรชายเรียนเพียงชั้น ป.4-ป.7 ก็ตาม แต่ความหวังในระดับสูงคงจะหายใจไม่ได้ที่จะให้ลูกศิริภัยความเป็นจริงได้ จึงเห็นว่า คำตอบดังกล่าวเป็นความมุ่งหวังในแบบอุดมคติมากกว่า สำหรับการศึกษาวิชาชีวนักบุรุษ ปีรากภูวานไม่มีความแตกต่างกันในกลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์มีรายได้แตกต่างกัน สำหรับวิชาค้านเป็นหัดครรภ์ไม่เป็นที่นิยมกันในกลุ่มค่าหอพักที่มีรายได้ต่อครัวเรือน 30001 บาทชั้นไปเลย การท่ากลุ่มพุทธมีรายได้ 10000 บาทอยู่ปีลงมีความมุ่งหวังที่จะให้บุตรชายได้รับการศึกษาเพียงภาคบังคับ ป.4-ป.7 เท่านั้น และในกลุ่มพุทธมีระดับรายได้ต่อปีสูงชั้นมาเกือบทุกกลุ่มนิยมที่จะให้บุตรชายได้รับการศึกษาจนถึงขั้นมหาวิทยาลัย แสดงให้เห็นว่ารายได้เป็นตัวกำหนดระดับความมุ่งหวังทางการศึกษา บุตรมีรายได้ต่ำจะไม่คาดหวังที่จะให้บุตร

โครงการศึกษาสูงสุดจนถึงขั้นมหาวิทยาลัยซึ่งต้องการหักเวลาและทุนเป็นจำนวนมากกว่าจะออกมาระบบท่องอาชีพได้ เป็นที่น่าสังเกตว่ามีผู้ให้สัมภาษณ์ในกลุ่มรายได้ 50001 บาท ทอปปีชั้นไป ต้องการให้ครุษายได้รับการศึกษาขั้นอาชีวศึกษามากกว่าสองล้านบาทจากขั้นมหาวิทยาลัย และอัตราส่วนของดูทุกของการให้ครุษายศึกษาเพียงแค่ภาคบังคับ ป.4-ป.7 ก็สูงกว่ากลุ่มรายได้ปีน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้ให้รายได้จำนวนจากการทำส่วนอาจเห็นว่าไม่จำเป็นที่บุตรชายจะต้องร่ำเรียนมาก เพื่อไปชวนขยายงานที่ทำ เพราะพ่อแม่มีฐานะคืออยู่แล้ว แม่บุตรชายจะทำงานมีเงินเดือนไม่นานักคงไม่เดือดร้อนอะไรเป็นเหตุผลประการหนึ่ง เทคโนโลยีประการหนึ่งที่ทองการให้บุตรเรียนแค่ภาคบังคับอาจมีความต้องการให้บุตรออกมาระบบท่องอาชีพทำส่วนเหลือแม่พ่อแม่ เพราะเห็นว่าเป็นอาชีพที่ให้รายได้ค่อนข้างมาก และโดยทั่วไปผู้ให้รายได้ค่อนข้างที่ดีมาก ประสบความสำเร็จจากการทำส่วนจึงทองการให้บุตรชายมาทำอาชีพอย่างเดียวบ้าน อย่างไรก็ตาม เมื่อเวลาลักษณะคุ้งกล่าวบังคุงปราภูอยู่จริง ๆ แท้ก็ไม่อาจปฏิเสธขอเท็จจริงที่ผู้ให้สัมภาษณ์เมื่อมีรายได้สูงชี้มีความโน้มเอียงที่จะสัมผัสนุนให้บุตรชายได้รับการศึกษาสูงชั้นเรื่อย ๆ สำหรับในกลุ่มค่าหอพักกลุ่มที่จะนิยมให้บุตรชายศึกษาเพียงแค่ภาคบังคับ ป.4-ป.7 คือกลุ่มผู้ให้รายได้ตั้งแต่ 10000 บาททอปปีลงมาและกลุ่ม 10001-30000 บาททอปปี ซึ่งในกลุ่มรายได้หลังน้ำกุ่มพุทธมีความหวังที่จะส่งให้บุตรชายเรียนดึงขั้นมหาวิทยาลัยໄโคแล้ว แสดงให้เห็นว่ากลุ่มพุทธมีความพอดเพียงของรายได้คือการกลุ่มค่าหอพัก คั่งจะเห็นได้จากการจำนวนร้อยละของกลุ่มค่าหอพักที่มีความมุ่งหวังในระดับดังกล่าวในกลุ่มรายได้ 10001-30000 บาททอปปีอย่างมาก

จากข้อมูลในการงที่ 11 และ 13 ໄโคแสดงให้เห็นว่าผู้ให้สัมภาษณ์ที่อยู่ในทุกกลุ่มอายุ ในกลุ่มพุทธจะนิยมที่จะให้บุตรหญิงเรียนเพียงแค่ภาคบังคับ ป.4-ป.7 มากกว่าระดับปีน ๆ ทั้งหมด และกลุ่มอายุ 45 ปีชั้นไปจะนิยมการศึกษาขั้นมหาวิทยาลัยมากกว่ากลุ่มอายุไม่เกิน 44 ปี นอกจากนี้ การศึกษาของผู้ให้สัมภาษณ์มีส่วนในการกำหนดระดับการศึกษาสำหรับบุตรหญิงทุกบุคคลให้สัมภาษณ์ที่ชั้นปี 4 จะนิยมให้บุตรหญิงเรียนเพียงแค่ ป.4-ป.7 มากกว่าระดับปีน แต่ผู้ให้สัมภาษณ์มีการศึกษาสูงกว่า ป.4 แท้ไม่เกิน ม.ศ. 3 จะนิยมให้บุตรหญิงเรียนดึงขั้นมหาวิทยาลัยมากที่สุด สำหรับผู้ให้

สัมภาษณ์ห้องน้ำอุตสาหกรรมในบุตรหนูน้ำเรียนครูมากที่สุด

เมื่อพิจารณาถึงระดับฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ให้สัมภาษณ์ตามตารางที่ 15 จะเห็นว่าในกลุ่มพุทธมหัมราไถ่ทำสักคือตั้งแต่ 10000 บาทคงปีตั้งมา และระหว่าง 10001-30000 บาทคงปีนิยมที่จะให้บุตรหนูน้ำเรียนแคมปัสบังคับ ป.4-ป.7 หากว่าระดับอนุบาลในกลุ่มนี้มีรายได้สูงขึ้นมาคือ 30001-50000 บาทนิยมที่จะให้บุตรหนูน้ำเรียนถึงชั้นมหาวิทยาลัยมากกว่าระดับอนุบาล ทั้งหมด จะเห็นได้ว่ารายได้ของผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่ในภาคกำหนดรัศมีความมุ่งหวังทางการศึกษาของบุตรหนูน้ำอย่าง กต้าวหรือผู้ให้สัมภาษณ์ที่มีรายได้ไม่เกิน 30000 บาทคงปีจะนิยมให้บุตรหนูน้ำเรียนเพียงแคมปัสบังคับ หากกว่าระดับอนุบาล แล้วกลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์มหัมราไถ่สูงขึ้นมาตั้งแต่ 30001 บาทคงปีจะสนใจลงทุนในบุตรหนูน้ำเรียนถึงชั้นมหาวิทยาลัยมากกว่าระดับอนุบาล

สำหรับในกลุ่มนี้มีรายได้ไม่เกิน 10000 บาทคงปี และระหว่าง 10001-30000 บาทคงปี ระหว่างการศึกษาชั้นมหาวิทยาลัยกับชั้นปีกัดครู่ ได้รับความนิยมมากกว่าแสดงให้เห็นว่าอยู่บุต่องคำนึงถึงความสามารถของคนด้วยว่าจะสามารถส่งเสียบุตรหนูน้ำให้เรียนสูงๆได้ในเนน การที่ผู้ให้สัมภาษณ์กลุ่มพุทธมหัมราไถ่ 50001 บาทคงปีขึ้นไปนิยมให้บุตรหนูน้ำเรียนถึงชั้นปีกัดครูมากที่สุดและรองลงมาคือชั้นมหาวิทยาลัย แสดงให้เห็นว่าในการนี้ของบุตรหนูน้ำนั้นกลุ่มพุทธมหัมราไถ่ถึงการประกอบอาชีพในภายหลังด้วยความสามารถทางอาชีพที่ทำควรจะเหมือนสมกับบทบาทดังเดิมของบุตรหนูน้ำคือการอบรมเลี้ยงดูเด็กอาชีพดังเดิมที่เคยมีอยู่และความกังวลห่วงใย เนทุยลเหลานั้นจึงทำให้กลุ่มพุทธมหัมราไถ่สูงนิยมให้บุตรหนูน้ำเรียนครูมากกว่าที่จะเรียนถึงชั้นมหาวิทยาลัย ทั้งๆ ที่มีความสามารถจะส่งเสียได้ดีตาม

สำหรับบุตรหนูน้ำกลุ่มคาดห้องจากขาดน้ำในตารางที่ 11 และ 13 แสดงให้เห็นว่าผู้ให้สัมภาษณ์มหัมราไถ่ 44 ปีลงมา尼ยมที่จะให้บุตรหนูน้ำเรียนหนังสือเพียงแคมปัสบังคับมากกว่าระดับอนุบาล แต่ในกลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์มหัมราไถ่ 45 ปีขึ้นไปจะนิยมที่จะให้บุตรหนูน้ำเรียนสูงถึงชั้นมหาวิทยาลัยมากกว่าระดับอนุบาล เมื่อพิจารณาตามระดับการศึกษาของผู้ให้สัมภาษณ์ทาง พนวจผู้ให้สัมภาษณ์มหัมราไถ่การศึกษาเพียงแค่ ป.4 คงการในบุตรหนูน้ำเรียนเพียงแคมปัสบังคับ ป.4-ป.7 หากกว่าระดับอนุบาล ทั้งหมด แม้กระหงน้ำหนึ่ง

ตารางที่ 15 การกระจายอัตราส่วนรายของผู้ให้สัมภาษณ์จำแนกตามระดับรายได้ในรอบปีและความมุ่งหวังในการศึกษา
สำหรับบุตรหลงเพรียบเทียบระหว่างกลุ่มพุทธกับภาคหอลิก

ระดับราย ได้ในรอบ 1 ปี	ศาสนา	ความมุ่งหวังในการศึกษา												
		มหาวิ- ทยาลัย	อาชีว- ศึกษา	ปีกัด ครู	พยาบาล	มศ.5	ม.ศ3	ให้เรียน สูงขึ้นไป เรื่อยๆ	แล้วแต่ เด็ก/ ทุน	ป.4-	นักบวช	ไม่ทราบ ในตอน	รวม	จำนวน
10000บาท	พุทธ	6.8	6.8	18.2	-	-	4.5	11.4	6.8	34.1	-	11.4	100	44
ลงมา	คาಥอลิก	5.0	-	20.0	5.0	-	-	15.0	40.0	15.0	-	-	100	20
10001 -	พุทธ	11.0	-	12.2	2.4	6.1	7.3	26.8	13.4	19.5	-	1.2	100	82
30000	คาಥอลิก	3.3	1.6	9.8	-	1.6	14.8	16.4	27.9	19.7	-	4.9	100	61
37001 -	พุทธ	25.0	12.5	6.3	6.3	-	-	31.3	6.3	6.3	-	6.3	100	16
50000	คาಥอลิก	12.0	-	12.0	-	-	16.0	20.0	12.0	20.0	-	8.0	100	25
50001บาท ขึ้นไป	พุทธ	21.3	-	28.6	7.1	-	-	28.6	-	-	-	14.2	100	14
	คาಥอลิก	19.1	1.5	5.9	-	2.9	8.8	32.3	14.7	11.8	1.5	1.5	100	68
รวมทุกกลุ่ม รายได้	พุทธ	12.2	3.2	14.7	2.6	3.2	5.1	23.1	9.6	20.5	-	5.7	100	156
	คาಥอลิก	10.9	1.1	9.8	0.6	1.7	10.9	23.0	21.8	16.1	0.6	3.5	100	174

การศึกษาสูงชั้นมاجนีสีน.ส. ๓ ก็ยังคงนิยมที่จะให้บุตรหญิงเรียนเพียงแค่ภาคบังคับมากกว่าระดับอื่นเช่นกัน

จากตารางที่ 15 จะได้พิจารณาว่าในกลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์กลุ่มค่าหอพักที่มีรายได้ในระดับกลาง ๆ กันนั้นจะมีความมุ่งหวังในการศึกษาสำหรับบุตรหญิงแทบทั้งกันหรือไม่ จากข้อมูลในการางนี้ได้แสดงให้เห็นว่ากลุ่มค่าหอพักนิยมให้บุตรหญิงเรียนเพียงแค่ภาคบังคับ ป.๔-ป.๗ มากกว่าระดับอื่นมาอยู่ในสัมภาษณ์มีรายได้ในระดับใด ตั้งแต่ 10001 บาท ถือเป็นสิ่งกลุ่มที่มีรายได้ไม่เกิน 50000 บาทถือเป็นทางทองการที่จะให้บุตรหญิงเรียนเพียงตน ป.๔-ป.๗ มากที่สุด ยกเว้นในกลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์มีรายได้สูงสุดคือตั้งแต่ 50001 บาทถือเป็นไป เพียงกลุ่มเดียวที่นิยมที่จะให้บุตรหญิงได้เรียนถึงชั้นมหาวิทยาลัยมากกว่าระดับอื่น ทั้งหมดนอกจากนี้เป็นที่น่าสังเกตว่า ในกลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์มีรายได้ไม่เกิน 10000 บาทถือเป็นทางทองการที่จะให้บุตรหญิงเรียนถึงหัดครุภากที่สุด

เมื่อเปรียบเทียบอัตราส่วนรอยของกลุ่มค่าหอพักที่เลือกการศึกษาระดับปีกหัดครุภากลุ่มนี้นิยมการศึกษาระดับมหาวิทยาลัยในกลุ่มรายได้ต่าง ๆ พบว่า การศึกษาระดับปีกหัดครุภาก็ได้รับความนิยมมากกว่าการศึกษาระดับมหาวิทยาลัยในกลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์มีรายได้ไม่เกิน 30000 บาทถือเป็น และอัตราส่วนรอยของผู้นิยมที่จะให้บุตรหญิงเรียนสูงถึงชั้นมหาวิทยาลัยจะเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ตั้งแต่กลุ่มที่มีรายได้ระหว่าง 10001-30000 บาทถือเป็นถึงกลุ่มที่มีรายได้ตั้งแต่ 50001 บาทถือเป็นไป

สรุปได้ว่ากลุ่มค่าหอพักที่นิยมภายในกลุ่มจะมีรายได้พอที่จะส่งให้บุตรหญิงเรียนถึงชั้นมหาวิทยาลัย แท้บยังนิยมที่จะให้บุตรหญิงเรียนเพียงภาคบังคับ ป.๔-ป.๗ ยกเว้นกลุ่มที่มีรายได้สูงมากจริง ๆ ต้องตั้งแต่ 50001 บาทถือเป็นไปเพียงกลุ่มเดียวที่ทองการให้บุตรหญิงเรียนถึงชั้นมหาวิทยาลัย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะรายได้ไม่พอเพียงและหักคนคิดหัวบุตรหญิงไม่จำเป็นทองเรียนให้สูงนักเป็นเครื่องกำหนดค่าได้ อย่างไรก็ตาม แม้ว่าส่วนใหญ่จะนิยมการศึกษาเพียงภาคบังคับสำหรับบุตรหญิงแท้ความนิยมการศึกษาชั้นมหาวิทยาลัยก็มีเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ในกลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์มีรายได้สูงขึ้น นอกจากนี้วิชานักบวชจะได้รับความนิยมเฉพาะกลุ่มรายได้สูงสุดเท่านั้น

เมื่อเปรียบเทียบกับบุตรหลูปนักเรียน พมว่า กลุ่มพุทธจะสนับสนุนให้บุตรหลูปนักเรียนสูงชั้นถึงขั้นมหาวิทยาลัยมากกว่ากลุ่มคาหอลิก จากหลักฐานตามตารางที่ 15 ส่องประการคือ ในขณะที่บุตรหลูปนักเรียนสูงชั้นถึงขั้นมหาวิทยาลัยมากกว่าระดับอนุหงส์หมด บุตรนีความนิยมที่จะให้บุตรหลูปนักเรียนสูงชั้นถึงขั้นมหาวิทยาลัยมากกว่าระดับอนุหงส์หมด กลุ่มคาหอลิกยังคงต้องการให้บุตรหลูปนักเรียนเพียงแค่ภาคบังคับมากกว่าจะให้เรียนสูงชั้น อีกประการหนึ่งจะเห็นได้ว่า อัตราส่วนรอยของบุตรนีความนิยมให้บุตรหลูปนักเรียนสูงชั้นถึงขั้นมหาวิทยาลัยในกลุ่มพุทธนั้นมีสูงกว่ากลุ่มคาหอลิกทุกระดับรายได้

เพศของบุตรหลูปนักเรียนกับความมุ่งหวังในการศึกษา

จากตารางที่ 16 เมื่อพิจารณาความมุ่งหวังในการศึกษาสำหรับบุตรชาย กลุ่มพุทธเปรียบเทียบกับกลุ่มคาหอลิก จากบุตรหลูปนักเรียนที่เป็นเพศชาย จะเห็นได้ว่า ในกลุ่มพุทธส่วนใหญ่ระบุอันดับความมุ่งหวังไว้ชัดเจน สำหรับกลุ่มคาหอลิกนั้น กว่าครึ่งหนึ่งของบุตรหลูปนักเรียนยังไม่มีความมุ่งหวังที่แนนอนว่าจะให้บุตรชายเรียนสูงถึงระดับไหน ในกลุ่มที่ระบุความมุ่งหวังที่ชัดเจนใน ในกลุ่มพุทธบุตรหลูปนักเรียนกับเพศชายส่วนใหญ่ต้องการให้บุตรชายศึกษาจนถึงขั้นมหาวิทยาลัย สำหรับกลุ่มคาหอลิกนั้น เช่นเดียวกันของการให้บุตรศึกษาถึงขั้นมหาวิทยาลัยเป็นส่วนใหญ่

สำหรับบุตรหลูปนักเรียนที่ให้ลักษณะเพศชายหักลูกพุทธและคาหอลิกมากกว่าครึ่งหนึ่ง ได้ระบุความมุ่งหวังทางการศึกษาไว้ชัดเจนแล้ว ปรากฏว่า บุตรหลูปนักเรียนเพศชาย กลุ่มพุทธส่วนใหญ่ต้องการให้บุตรหลูปนักเรียนที่เป็นชั้น ป.7 สำหรับกลุ่มนี้ ซึ่งมีจำนวนบุตรหลูปนักเรียนคิดเป็นอัตรส่วนรอยอย่างกลุ่มแรกเพียงร้อยละ 1 ของการให้บุตรหลูปนักเรียนที่เป็นชั้นมหาวิทยาลัย จึงอาจกล่าวได้ว่าถึงแม้บุตรหลูปนักเรียนเพศชายกลุ่มพุทธ ส่วนใหญ่จะนิยมให้บุตรหลูปนักเรียน ป.4-ป.7 แต่ถ้ายังมีบุตรนีความนิยมที่จะให้บุตรหลูปนักเรียนได้รับการศึกษา ป.4-ป.7 แต่ถ้ายังมีบุตรนีความนิยมที่จะให้บุตรหลูปนักเรียนได้รับการศึกษาเพียงชั้น ป.4-ป.7 แต่สำหรับกลุ่มคาหอลิกนั้นส่วนใหญ่จะนิยมที่จะให้บุตรหลูปนักเรียนได้รับการศึกษาสูงจนถึงขั้นมหาวิทยาลัย

อาจกล่าวได้ว่าในกลุ่มบุตรหลูปนักเรียนที่ให้ลักษณะเพศชายกลุ่มคาหอลิกนั้นส่วนใหญ่มีระดับความมุ่งหวังในการศึกษาสำหรับบุตรหลูปนักเรียนและบุตรชายไม่แตกต่างกันมากนัก คือนิยม

ตารางที่ 16 การกระจายอัตราส่วนร้อยของผู้ให้สัมภาษณ์จำแนกตามเพศของผู้ให้สัมภาษณ์ เพศของบุตร และความมุ่งหวังในด้านการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มพืชกับค่าหลัก

ความมุ่งหวัง ในด้านการศึกษา	ผู้ให้สัมภาษณ์เพศชาย						ผู้ให้สัมภาษณ์เพศหญิง					
	บุตรชาย		บุตรหญิง		รวม		บุตรชาย		บุตรหญิง		รวม	
	พืช	ค่าหลัก	พืช	ค่าหลัก	พืช	ค่าหลัก	พืช	ค่าหลัก	พืช	ค่าหลัก	พืช	ค่าหลัก
มหาวิทยาลัย	18.7	19.7	16.3	15.1	17.6	17.4	15.5	13.4	5.2	7.9	10.9	10.6
อาชีวศึกษา	5.6	9.2	3.1	1.4	4.4	5.4	9.9	3.1	3.4	1.0	7.0	2.0
ฝึกหัดครู	7.5	1.3	13.3	8.2	10.2	4.7	2.8	2.1	17.2	10.9	9.0	6.6
พยาบาล	-	-	2.0	-	1.0	-	-	-	3.4	1.0	1.6	0.5
ม.ศ.5	8.4	1.3	2.0	2.7	5.4	2.0	5.6	2.1	5.2	1.0	5.4	1.5
ม.ศ.3	6.5	3.9	6.1	9.6	6.3	6.7	11.3	7.2	3.4	11.9	7.8	9.6
ในเรียนบุรุษ ขุนไปรษณย์	28.0	31.6	23.5	21.9	25.9	26.8	26.8	41.2	22.4	23.8	24.8	32.3
แครอแพร์เด็ก และทุน	8.4	21.1	10.2	24.7	9.3	22.8	11.3	16.5	8.6	19.8	10.1	18.2
ป.4-ป.7	11.2	6.6	17.3	13.7	14.1	10.1	12.7	7.2	25.9	17.8	18.6	12.6
นักข่าว-ชีว	-	2.6	-	-	-	1.3	-	2.1	-	1.0	-	1.5
นักธราบ- ไมกอบ	5.6	2.6	6.1	2.7	5.9	2.7	4.2	5.1	5.1	4.0	4.7	4.5
รวม	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100
จำนวน	107	76	98	73	205	149	71	97	58	101	129	198

ที่จะให้บุตรหงษ์ชายและหญิงได้รับการศึกษาจนถึงชั้นมหาวิทยาลัย สำหรับในกลุ่มพุทธนั้น ผู้ให้สัมภาษณ์เพศชายส่วนใหญ่ให้ความสำคัญในด้านการศึกษาสำหรับบุตรชายและหญิงไม่เท่ากัน ส่วนใหญ่นิยมที่จะให้บุตรชายได้รับการศึกษาจนถึงชั้นมหาวิทยาลัย แต่บุตรหญิงมักจะให้ศึกษาเพียงชั้น ป.4-ป.7 แต่อย่างไรก็ตาม ความมุ่งหวังในการศึกษาสำหรับบุตรหญิงจนถึงชั้นมหาวิทยาลัยนั้น ก็ได้รับความนิยมมากเป็นอันดับที่ 2 คือน้อยกว่าความนิยมในระดับ ป.4-ป.7 เพียงร้อยละ 1 เท่านั้น

ถ้าจัดกล่าวโดยทั่วไป โดยพิจารณาจากช่องรวมในกลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์เพศชาย โดยไม่แยกเพศของบุตรرواเป็นหญิงหรือชาย จะเห็นว่า ความนิยมในอันดับสูงสุดของหงษ์กลุ่มพุทธและคاثอลิกคือ การศึกษาในระดับสูงสุดจนถึงชั้นมหาวิทยาลัย และอัตราส่วนรอยของผู้ที่นิยมที่จะให้บุตรศึกษาจนถึงชั้นนี้ เกือบจะเท่ากันทั้งในกลุ่มพุทธและคatholic สำหรับความนิยมในอันดับรองลงมาได้แก่การศึกษาในระดับแค ป.4-ป.7 ซึ่งปรากฏว่าหงษ์กลุ่มพุทธและคatholic ผู้ให้สัมภาษณ์เพศชายมีความนิยมเกือบเท่ากันอีกด้วย สำหรับการศึกษาถึงชั้นฝึกหัดครูนั้นปรากฏว่าผู้ให้สัมภาษณ์เพศชายกลุ่มพุทธนิยมที่จะให้บุตรช่องหงษ์ศึกษามากกว่ากลุ่มคatholic สำหรับการศึกษาวิชาพยาบาลนั้น ผู้ให้สัมภาษณ์เพศชายกลุ่มพุทธให้ความนิยมน้อยมาก และไม่ได้รับความนิยมเลยในผู้ให้สัมภาษณ์เพศชายกลุ่มคatholic ระดับความมุ่งหวังทางการศึกษาที่ได้รับความนิยมน้อยที่สุดในกลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์เพศชายกลุ่มคatholic คือการศึกษาวิชาทางศาสนาไกด์เกนกบัวหรือชี สรุปโดยว่า เพศชายหงษ์ 2 กลุ่ม กำหนดคุณค่าในด้านการศึกษาในระดับสูง

พอไปเบื้องพิจารณาในกลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์เพศหญิงบาง สำหรับบุตรชายนั้น ผู้ให้สัมภาษณ์เพศหญิงกลุ่มพุทธส่วนใหญ่ระบุความมุ่งหวังอย่างชัดเจนว่าจะให้บุตรชายได้รับการศึกษาถึงชั้นไหน แต่สำหรับกลุ่มคatholic มากกว่าครึ่งหนึ่งยังไม่มีความมุ่งหวังที่แนนอนว่าจะให้บุตรชายได้รับการศึกษาถึงชั้นไหน ในกลุ่มที่ระบุความมุ่งหวังเอาไว้ชัดเจนแล้ว ผู้ให้สัมภาษณ์เพศหญิงกลุ่มพุทธส่วนใหญ่นิยมที่จะให้บุตรชายได้รับการศึกษาถึงชั้นมหาวิทยาลัย สำหรับกลุ่มคatholic เช่นเดียวกัน ทองกรุงให้บุตรชายได้รับการศึกษาถึงชั้นนี้ ความนิยมในอันดับรองลงมา เพศหญิงกลุ่มพุทธหงษ์หงษ์ ความนิยมในอันดับสอง คือการศึกษาเพียงชั้น ป.4-ป.7 สำหรับกลุ่มคatholic หงษ์หงษ์ คือการให้บุตรชายศึกษาถึงชั้น ป.4-

ป.๗ มากระ ฯ ก็อึกกุ่มหนึ่งชี้ท้องการให้บุตรชายศึกษาถึงชั้น ม.ศ. ๓

สำหรับบุตรหญิงนั้น ปรากฏว่าบุตรหญิงให้สัมภาษณ์เพศหญิงหังกลุ่มพุทธส่วนใหญ่ระบุความมุ่งหวังในด้านการศึกษาสำหรับบุตรหญิงเอาไว้ชัดเจน ในกลุ่มพุทธบุตรให้สัมภาษณ์ เพศหญิงส่วนใหญ่ต้องการให้บุตรหญิงเรียนสูงเพียงแค่นั้น ป.๔-ป.๗ สำหรับความมุ่งหวังในอันดับรองลงมา กลุ่มพุทธต้องการให้บุตรหญิงเรียนถึงชั้นปีกหัคคร สำหรับกลุ่มค่าหอดิจิทัลส่วนใหญ่ต้องการให้บุตรหญิงเรียนถึงชั้นปีกหัคคร สำหรับกลุ่มพุทธรองลงมาบุตรหญิงกลุ่มค่าหอดิจิทัลต้องการให้เรียนถึงชั้น ม.ศ. ๓

จากตารางสรุปได้ว่าบุตรหญิงให้สัมภาษณ์เพศหญิงหังกลุ่มพุทธมีความมุ่งหวังในด้านการศึกษาสำหรับบุตรชายและบุตรหญิงแตกต่างกันเป็นอย่างมาก บุตรหญิงให้สัมภาษณ์ เพศหญิงหังกลุ่มพุทธและค่าหอดิจิทัลส่วนใหญ่เนินมีที่จะให้บุตรชายได้รับการศึกษาในระดับสูง สุดจนถึงชั้นมหาวิทยาลัย แต่สำหรับบุตรหญิงแล้ว หัง ๒ กลุ่มนี้มีที่จะไม่ให้เรียนสูงขึ้น คือ ต้องการที่จะให้เรียนเพียงแค่นั้น ป.๔-ป.๗ เท่านั้น

เมื่อพิจารณารวม ๆ กันไป โดยไม่แยกเพศของบุตร ในช่องรวมของบุตรหญิงให้สัมภาษณ์เพศหญิงจะเห็นว่าส่วนใหญ่หังกลุ่มพุทธและค่าหอดิจิทัล บุตรหญิงให้สัมภาษณ์เพศหญิงมีความนิยมในด้านการศึกษาสำหรับบุตรในระดับชำนาญ คือต้องการให้บุตรได้รับการศึกษาเพียงชั้น ป.๔-ป.๗ แต่รองลงมาหัง ๒ กลุ่มนี้มีที่จะให้บุตรได้ศึกษาถึงชั้นมหาวิทยาลัย สำหรับการศึกษาในชั้นอนุบาลศึกษานั้นบุตรหญิงกลุ่มพุทธให้ความนิยมมากกว่ากลุ่มค่าหอดิจิทัล ระดับการศึกษาที่บุตรหญิงให้สัมภาษณ์เพศหญิงหังกลุ่มพุทธและค่าหอดิจิทัลให้ความนิยมน้อยที่สุดคือการศึกษาชั้นพยาบาล

สรุปสระสำคัญของตารางที่ 17 นี้ได้ว่า บุตรหญิงให้สัมภาษณ์เพศชายหังกลุ่มพุทธ และค่าหอดิจิทัลส่วนใหญ่ในความสำคัญในด้านการศึกษาสำหรับบุตรชายไม่แตกต่างกัน คือ หัง ๒ กลุ่มนี้มีที่จะให้บุตรชายได้รับการศึกษาสูงสุดจนถึงชั้นมหาวิทยาลัย สำหรับบุตรหญิงให้สัมภาษณ์เพศหญิงหังกลุ่มพุทธและค่าหอดิจิทัลนี้เดียวกันกับบุตรหญิงให้สัมภาษณ์เพศชายค่อนิยมที่จะให้บุตรชายได้ศึกษาจนถึงชั้นมหาวิทยาลัย

สำหรับบุตรหญิงนั้นบุตรหญิงให้สัมภาษณ์เพศชายกลุ่มพุทธและกลุ่มค่าหอดิจิทัลให้ความสำคัญไม่เท่ากัน กลุ่มพุทธส่วนใหญ่ต้องการให้บุตรหญิงศึกษาเพียงชั้น ป.๔-ป.๗ แต่บุตร

ให้สัมภาษณ์เพศชายกลุ่มค่าหอลิทต้องการให้ศึกษาดูถึงขั้นมหาวิทยาลัย เช่นเดียวกับบุตรชาย สำหรับผู้ให้สัมภาษณ์เพศหญิงทั้งกลุ่มพื้นและค่าหอลิทมีความนิยมในการศึกษา สำหรับบุตรหญิงไม่แตกต่างกันเลย กล่าวคือห้อง 2 กลุ่ม ในนิยมที่จะให้บุตรหญิงได้รับการศึกษาในระดับสูง ส่วนใหญ่นิยมที่จะให้บุตรหญิงเรียนเพียงแค่นั้น ป.4-ป.7 เท่านั้น

สรุปความมั่นคงทางการศึกษาสำหรับบุตรชายและหญิง เปรียบเทียบระหว่าง กลุ่มพื้นและค่าหอลิทได้ดังที่ไปนี้ ถ้าจะพิจารณาคำตอบที่ได้รับมากที่สุดโดยเปรียบเทียบ กับคำตอบอื่น ๆ เป็นระดับ ๆ ไป ทั้งกลุ่มพื้นและค่าหอลิทจะตอบว่าต้องการให้บุตรทั้งชายและหญิงเรียนสูงชั้นไปเรื่อย มากกว่าผู้ที่มองการให้บุตรเรียนระดับอื่น ๆ คำตอบ คังคลาดแสดงว่าผู้ให้สัมภาษณ์จำนวนไม่น้อยยังไม่มีความแน่ใจว่าจะให้บุตรของตนเรียน สูงชั้นไปแค่ไหน แต่ก็หวังว่าจะให้เรียนสูงชั้นไปเรื่อย ๆ แต่ถ้าจะพิจารณาคำตอบดัง กล่าวเปรียบเทียบกับผู้ที่ระบุความมั่นคงในระดับกลาง ๆ รวมกัน จะพบว่าผู้ให้สัมภาษณ์ กลุ่มพื้นส่วนใหญ่ระบุความมั่นคงที่แนนอนว่าจะให้บุตรชายและหญิงของตนเรียนถึงชั้น ใหม่ แต่สำหรับกลุ่มค่าหอลิทผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่ยังไม่มีความมั่นคงที่แนนอนว่าจะให้ บุตรชายเรียนถึงแค่ไหน แต่สำหรับบุตรหญิงส่วนใหญ่มีความมั่นคงที่แนนอน

ดังที่ไปแล้ว ผู้ให้สัมภาษณ์กลุ่มพื้นจะสนับสนุนให้บุตรชายได้เรียนหนังสือมากกว่าบุตรหญิง ดังจะเห็นได้จากอัตราส่วนรายของผู้ที่มองการให้บุตรหญิงเรียนเพียงแค่ภาคบังคับ ป.4-ป.7 มากกว่าบุตรชาย บุตรชายของห้อง 2 กลุ่มค่าหอจะได้รับการสนับสนุนให้ได้เรียน ถึงชั้นมหาวิทยาลัยมากกว่าการศึกษาในระดับอื่น ๆ สำหรับบุตรหญิงของห้อง 2 กลุ่ม ผู้ให้สัมภาษณ์มองการให้เรียนเพียงแค่ภาคบังคับ ป.4-ป.7 เท่านั้น แต่การพิจารณาคำ ตอบเพียงระดับ ๆ ไปอาจทำให้เกิดความเข้าใจผิดว่าผู้ให้สัมภาษณ์ห้อง 2 กลุ่มไม่สนับ สนุนการศึกษาของบุตร ดังนั้นถ้าจะพิจารณาคำตอบของผู้ที่ระบุความมั่นคงที่แน่นอน ห้อง ๆ ตั้งแต่ ม.ศ. 3 ขึ้นไปจนถึงชั้นมหาวิทยาลัย พยายามในกลุ่มพื้นผู้ที่มองการให้ บุตรทั้งชายและหญิงได้เรียนหนังสือตั้งแต่ ม.ศ. 3 ขึ้นไปนั้นมีอยู่สูงกว่าผู้ที่มองการให้ เรียนเพียงแค่ภาคบังคับ ป.4-ป.7 กล่าวคือในกลุ่มแรกมีอยู่ถึงรายละ 43.8 แต่ผู้ที่

“ โครงการให้เรียนเพียง ป.4-ป.7 มีรายละเอียด 15.9 สำหรับกลุ่มค่าหอพัก ผู้ที่ต้องการให้บุตรชายและหญิงได้เรียนหนังสือคงแต่ระดับ ม.ศ. 3 ขึ้นไปจนถึงมหาวิทยาลัยน้อย รายละเอียด 33.2 ส่วนผู้ที่ต้องการให้บุตรเรียนเพียงภาคบังคับ ป.4-ป.7 มีอยู่ 2 รายละเอียด 11.5

จึงกล่าวได้ว่า โดยทั่วไป เครื่องรับน้ำทั้งของกลุ่มพุทธและค่าหอพักจะมีโอกาสได้รับการศึกษาอย่างน้อย ม.ศ. 3 ขึ้นไป แทนที่จะเป็นเพียงภาคบังคับ ป.4-ป.7 อย่างสมัยก่อน จากตัวเลขคงกล่าว แสดงให้เห็นว่าบุตรของกลุ่มพุทธที่จะมีโอกาสได้ศึกษาอย่างน้อยคงแต่ ม.ศ. 3 ขึ้นไปนั้น มีมากกว่าบุตรของกลุ่มค่าหอพัก เพราะกลุ่มค่าหอพักส่วนมากยังไม่มีความมุ่งหวังทางการศึกษาที่แนนอนว่าจะให้บุตรของตนเรียนถึงขั้นไหน

ดังไก่ความแລว่าบุตรชายของกลุ่มพุทธจะได้รับการสนับสนุนในเรียนหนังสือมากกว่าค่าหอพักอย่างยิ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับมหาวิทยาลัย และในระดับม.ศ. 3 ขึ้นไป แต่สำหรับกลุ่มค่าหอพักนั้นถ้าจะพิจารณาตั้งแต่ระดับม.ศ. 3 ขึ้นไปจนถึงขั้นมหาวิทยาลัยแล้ว บุตรพุทธจะมีโอกาสได้ศึกษาในระดับคงกล่าวไม่มากกว่าบุตรชาย ทั้งนี้ เพราะผู้ให้สัมภาษณ์ยังไม่มีความมุ่งหวังที่ชัดเจนว่าจะให้บุตรชายเรียนถึงระดับใหม่มากกว่า

ผู้ที่ต้องการให้บุตรชายได้รับการศึกษาในระดับทั้งหมด ม.ศ. 3 ขึ้นไปจนกระทั่งระดับมหาวิทยาลัยทั้งกลุ่มพุทธและค่าหอพักมีเหตุผลไม่แตกต่างกันในการที่จะให้บุตรชายได้รับการศึกษาในระดับนี้คือต้องการที่จะให้บุตรชายมีความรู้เพื่อไปทำงานทำเลี้ยงตัวได้สำหรับการศึกษาถึงขั้นมหาวิทยาลัยทั้ง 2 กลุ่มค่าหอพักยังมีเหตุผลเพิ่มเติมคือทำให้มีความก้าวหน้า อนาคตคือสำหรับผู้ที่ต้องการให้บุตรชายเรียนเพียงแค่ภาคบังคับ ป.4-ป.7 ก็ เพราะผู้ให้สัมภาษณ์ทั้ง 2 กลุ่มไม่แน่ใจว่าบุตรจะมีความสามารถเรียนไปไหนและ/หรืออาจไม่แน่ใจว่าตนเองสามารถเสียให้

สำหรับบุตรพุทธทั้งกลุ่มพุทธและค่าหอพักที่ต้องการให้บุตรพุทธเรียนเพียงแค่ภาคบังคับ ป.4-ป.7 เพราะไม่แน่ใจในความสามารถทางบัญญาและ/หรือทางการเงิน และเห็นว่าไม่มีความจำเป็นที่บุตรพุทธจะต้องเรียนมากนักสำหรับผู้ที่ต้องการให้บุตรพุทธ

เรียนในระดับสูงชั้นไปถึงระดับฝึกหัดครุ และระดับมหาวิทยาลัย ทั้ง 2 กลุ่มก็มีเหตุผลไม่แตกต่างกัน และไม่แตกต่างไปจากบุตรชายกล่าวคือหวังว่าบุตรหลุบจะได้มีความรู้ไปทำงานทำเลี้ยงตัวได้ สำหรับการศึกษาขั้นมหาวิทยาลัยนั้นทั้ง 2 กลุ่มเห็นว่าทำให้มีความกว้าง宏大 อนาคตคือ นอกเหนือไปจากทำให้มีความรู้ทางานทำเลี้ยงตัวได้

เมื่อพิจารณาถึงความเข้าใจเกี่ยวกับระดับการศึกษาที่จำเป็นสำหรับเด็กในปัจจุบันปรากฏว่าทั้ง 2 กลุ่ม ไม่มีความเข้าใจที่แตกต่างกันคือเห็นว่าการศึกษาตั้งแต่ระดับ ม.ศ. 3 ขึ้นไป จนถึงขั้นมหาวิทยาลัยมีความจำเป็น แต่ระดับการศึกษาที่มีผู้ตอบมากที่สุดคือระดับ ม.ศ.3 อาจเป็นเพราะเห็นว่าเป็นระดับการศึกษาที่สูงกว่าภาคบังคับ ป.4-ที่ตนได้รับมาก และต้องใช้เวลาเรียนเพิ่มนานออกไปถึง 6 ปี และในช่วงเวลาดังกล่าว ขาดนัยบทั้ง 2 กลุ่มจึงอาจเห็นว่านานพอที่เด็กจะมีความรู้มากพอจะไปประกอบอาชีพ เลี้ยงตัวได้ สรุปได้ว่าทั้ง 2 กลุ่มมีความเข้าใจถึงความจำเป็นของการศึกษาในระดับที่สูงกว่าภาคบังคับเป็นส่วนใหญ่

เมื่อถามเจ้าของลงไปถึงความจำเป็นของการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย ปรากฏว่าส่วนใหญ่ของทั้ง 2 กลุ่มคือการครึ่งหนึ่งชั้นไปตอบว่าการศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย เป็นสิ่งจำเป็น และกลุ่มค่าหอลิมมีความเห็นว่ากับการศึกษาระดับนี้มากกว่ากลุ่มพุทธ กลุ่มพุทธเห็นว่าการศึกษาระดับนี้มีประโยชน์ เพราะเป็นผลลัพธ์ทั่วโลก มีความรู้คืบหน้าโลก ทำให้การงานอนาคตคือทำงานที่เกี่ยวทำเกษตรกรรม กลุ่มค่าหอลิมเห็นว่าทำให้กว้าง宏大 อนาคตคือ ให้ทำงานที่เกี่ยวทำเกษตรกรรม และงานทำไคร้วย ซึ่งเหตุผลทั้ง 2 กลุ่มนี้แสดงให้เห็นว่าทั้ง 2 กลุ่มมีความเห็นไม่แตกต่างกันคือเห็นว่า ผู้ที่จบมหาวิทยาลัยมากจะได้ทำงานสบายและมีอนาคตคือการทำเกษตรกรรม

อีกคำตอบหนึ่งที่มีความเข้าใจเป็นอย่างดีถึงความจำเป็นของการศึกษาในระดับสูงกว่าภาคบังคับคือคำอนุเสียงที่ว่า ทั้งกลุ่มพุทธและค่าหอลิมส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจเป็นอย่างดีถึงความจำเป็นของการศึกษาในระดับสูงกว่าภาคบังคับคือคำอนุเสียงที่ว่า ความเข้าใจของประโยชน์ของการศึกษา ทั้ง 2 กลุ่มตอบว่าการศึกษาทำให้เป็นคนมีความรู้ทางานทำเลี้ยงตัวของ ทำให้เป็นคนฉลาดมีไหวพริบหักคน ทำให้เป็นคนกว้าง宏大 อนาคตดุรุ่งเรือง สำหรับกลุ่มค่าหอลิมเน้นในเรื่องกิริยามารยาทในการเข้าสังคมอันเป็นผลจากการศึกษา แสดงให้เห็นว่ากลุ่มค่าหอลิมเพ่งเลิงในการเล่นชนทางสังคมโดยถือว่ากับกลุ่มพุทธ นอกเหนือไปจากการมีความรู้ทางานทำเลี้ยงตัวได้เพียงอย่างเดียวกับกลุ่มค่าหอลิมยังคง

ทั้งวิการ ได้รับการศึกษาสูงจะมีโอกาสให้คุณนักพยาบาลไปรับสั่งสรรค์ภัณฑ์สถานภาพสูง ภาหศนศศิคติคัลลาร์จังสะหนองอ่องมาในคำขอที่ว่า การศึกษาช่วยให้จักกิริยามารยาทในการเข้าสังคม

เนื่องจากการศึกษาสูงถึงขั้นระดับมหาวิทยาลัย เป็นระดับการศึกษาที่ผู้ให้สัมภาษณ์ 2 กลุ่มนิยมที่จะให้บุตรชายได้รับมากที่สุด และได้พิจารณาจำแนกตาม อายุ การศึกษา รายได้ และเพศของผู้ให้สัมภาษณ์แล้วจึงอาจสรุปรวมได้ดังนี้ก่อในกลุ่ม พุทธ ผู้ให้สัมภาษณ์ที่นิยมที่จะให้บุตรชายได้รับการศึกษาสูงถึงขั้นมหาวิทยาลัยจะเป็นผู้ให้สัมภาษณ์ทุกกลุ่มอายุ ตั้งแต่หุ่งกลุ่มอายุ 44 ปีลงมาและ 45 ปีขึ้นไป การศึกษาไม่มีความสำคัญในการกำหนดความมุ่งหวัง เพราะทั้งผู้ที่จบเพียง ป.4 และสูงกว่าป.4 แต่ไม่เกิน ม.ศ. 3 จะนิยมการศึกษาในระดับสูงสุดสำหรับบุตรชายมากกว่าระดับอื่น สำหรับฐานะของผู้ให้สัมภาษณ์จะเป็นผู้มีรายได้ตั้งแต่ 10001 บาท trởขึ้นไป นอกจากนี้ผู้ให้สัมภาษณ์กลุ่มพุทธ เพศชายและหญิงทางก็ต้องการให้บุตรชายได้รับการศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยมากกว่าระดับอื่น และผู้ให้สัมภาษณ์เพศชายที่นิยมการศึกษาระดับนี้มีอัตราส่วนรายสูงกว่า ผู้ให้สัมภาษณ์เพศหญิงเล็กน้อย

กลุ่มภาคอีสานนิยมให้บุตรชายได้รับการศึกษาถึงขั้นมหาวิทยาลัยจะเป็นผู้ให้สัมภาษณ์ในทุกกลุ่มอายุ ไม่มีความแตกต่างกันในด้านความมุ่งหวังในกลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งป.4 และสูงกว่า ป.4 ทั้ง 2 กลุ่มของการให้บุตรชายได้รับการศึกษาถึงขั้นมหาวิทยาลัยมากที่สุด ในด้านฐานะทางเศรษฐกิจผู้ให้สัมภาษณ์มีรายได้ตั้งแต่ 30001 บาทขึ้นไป สำหรับกลุ่มที่มีรายได้ไม่เกิน 10000 บาทอยู่ กลุ่มนิยมการศึกษาระดับนี้มีจำนวนเท่ากับผู้ที่นิยมการศึกษาเพียงแค่ครึ่งคึ้น นอกจากนี้ผู้ให้สัมภาษณ์ทางเพศชายเพศหญิงทางก็ต้องการให้บุตรชายได้รับการศึกษาจนถึงขั้นมหาวิทยาลัยมากกว่าระดับอื่น ผู้ให้สัมภาษณ์เพศชายนิยมการศึกษาระดับนี้มากกว่าผู้ให้สัมภาษณ์เพศหญิง

ในด้านบุตรหญิงคั้นได้ปรากฏแล้วว่าการศึกษาเพียงแค่ครึ่งคึ้นได้รับความนิยมมากที่สุด ส่วนการศึกษาถึงขั้นฝึกหัดครูและขั้นมหาวิทยาลัยได้รับความนิยมรองลงมา ในกลุ่มพุทธ ผู้ที่นิยมที่จะให้บุตรหญิงเรียนเพียงชั้น ป.4-ป.7 มากกว่าชั้นอื่น จะอยู่ในห้องสองกลุ่มอายุคือหุ่งกลุ่มอายุไม่เกิน 44 ปีและ 45 ปีขึ้นไปที่อ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ และมีการศึกษาไม่เกิน ป.4 และมีรายได้ในรอบปีไม่เกิน 30000 บาท และเป็นผู้ให้สัมภาษณ์เพศหญิง

มากกว่าเพศชาย สำหรับกลุ่มพุทธนิยมในบุตรหญิงเรียนถึงชั้นมหาวิทยาลัยซึ่งมีอัตราส่วน
ของรองลงมาจากผู้นิยมการศึกษาระดับภาคบังคับ และฝึกหัดครู มักจะอยู่ในกลุ่มอายุ 45
ปีขึ้นไป มีการศึกษาสูงกว่าชั้น ป.4 มีรายได้ตั้งแต่ 30001 บาท trởปีขึ้นไป และมักจะเป็น^{ผู้}
^{ให้}สัมภានเพศชาย

สำหรับบุตรหญิงกลุ่มค่าหอพักที่ทองการในบุตรเรียนเพียงแค่ภาคบังคับมักจะเป็น^{ผู้}
^{มี}อายุไม่เกิน 44 ปี มีการศึกษาไม่เกิน ม.ศ. 3 มีรายได้ไม่เกิน 700000 บาทต่อปี^{ผู้}
^{ให้}สัมภានเพศชายที่นิยมการศึกษาระดับนี้สำหรับบุตรหญิงจะมีมากกว่าเพศชายเล็กน้อย
สำหรับผู้ที่ทองการในบุตรหญิงเรียนสูงชั้นไปจนชั้นมหาวิทยาลัยมากกว่าระดับอื่นมากจะอยู่ใน^{ผู้}
กลุ่ม อายุ 45 ปีขึ้นไป และคาดว่าจะทองมีการศึกษาสูงกว่า ม.ศ. 3 เพราะมีผู้^{ผู้}
ศึกษาไม่เกิน ม.ศ. 3 มักจะนิยมในบุตรหญิงเรียนเพียงภาคบังคับ ป.4-ป.7 และเป็นผู้^{ผู้}
มีรายได้สูงมากคือตั้งแต่ 70001 บาท trởปีขึ้นไป และเป็นเพศชาย

สรุปเปรียบเทียบความบุ่งหวังทางการศึกษาถึงชั้นมหาวิทยาลัยสำหรับบุตรชาย
กลุ่มพุทธและค่าหอพักมีชื่อที่คล้ายคลึงกันคือ ในว่าผู้ให้สัมภានจะมีการศึกษาในระดับไหน
จะจบ ป.4 หรือสูงกว่า ป.4 ในว่าจะอยู่ในกลุ่มอายุใดจะเป็นเพศชายหรือหญิง ต่างกัน
ของการในบุตรชายโดยศึกษาจนถึงชั้นมหาวิทยาลัย ในค่านรายได้กลุ่มค่าหอพักจะเป็นผู้^{ผู้}
รายได้ตั้งแต่ 30001 บาท trởปีขึ้นไป แต่ในกลุ่มพุทธนั้น รายได้ 10001 บาท trởปีขึ้นไป
ก็จะสนับสนุนในบุตรชายเรียนถึงชั้นมหาวิทยาลัยแล้ว

สำหรับบุตรหญิงผู้ให้สัมภានที่นิยมการศึกษาเพียงแค่ภาคบังคับ ป.4-ป.7 มี
ลักษณะแตกต่างกันออกไประหว่างกลุ่มพุทธกับค่าหอพัก กล่าวคือกลุ่มพุทธในห้องส่องกลุ่มอายุ
นิยมการศึกษาในระดับดังกล่าวมากที่สุด ส่วนกลุ่มค่าหอพักอยู่ในกลุ่มอายุตั้งแต่ 44 ปีลงมา^{ผู้}
ในค่านการศึกษากลุ่มพุทธมักจะเป็นผู้มีการศึกษาอย่างสูง ป.4 แต่ในกลุ่มค่าหอพักผู้^{ผู้}
ศึกษาถึง ม.ศ. 3 ก็ยังคงนิยมในบุตรหญิงเรียนสูงกว่า ป.4-ป.7 มากนัก ในค่านรายได้
กลุ่มพุทธมักจะเป็นผู้มีรายได้ไม่เกิน 30000 บาทต่อปี แต่กลุ่มค่าหอพักมีรายได้ตั้ง 70000
บาทต่อปีขึ้นไป ไม่ใช่นิยมในบุตรหญิงเรียนสูงกว่า ป.4-ป.7 หง เพศชายและหญิงของกลุ่ม^{ผู้}
พุทธไม่นิยมในบุตรหญิงเรียนสูงกว่าภาคบังคับ ป.4-ป.7 แต่เพศชายกลุ่มค่าหอพักสนับสนุน
ในบุตรหญิงเรียนสูงกว่าภาคบังคับ ยิ่งกว่านั้นกลับนิยม ให้บุตรหญิงเรียนถึงชั้นมหาวิทยาลัย
มากที่สุด